

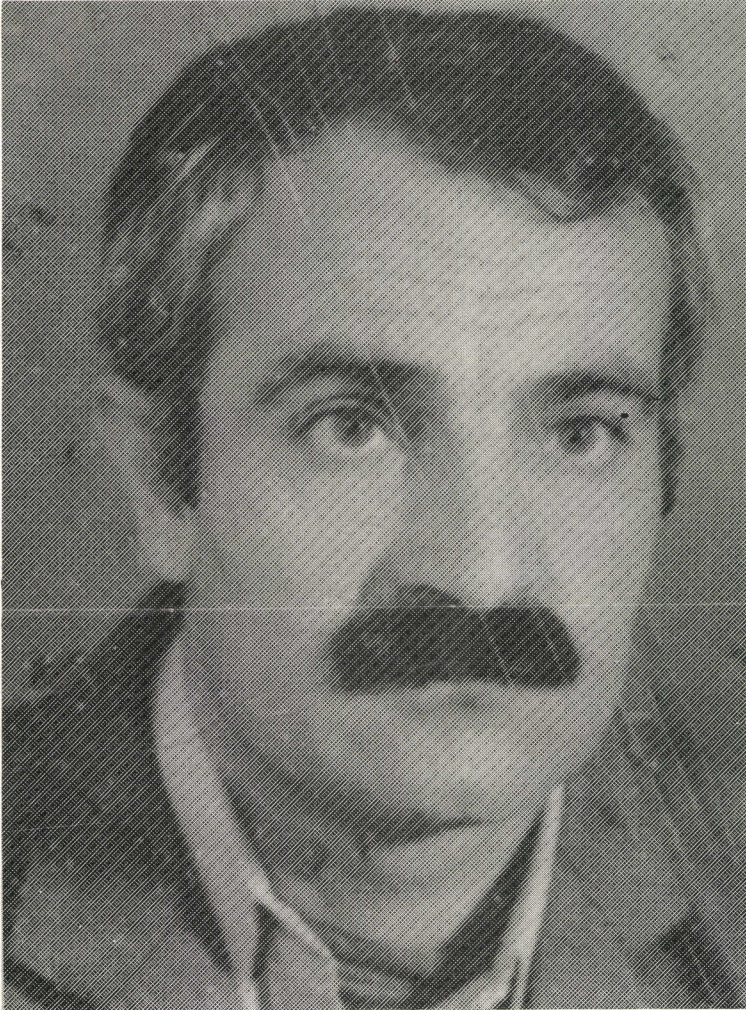
DENGÊ

KOMKAR

Sal : 9
Wext : 29.5.1987
Hejmar : 98
Biha : 1 DM

KOVARA FEDERASYONA KOMELÊN KARKERÊN KURDISTAN LI ELMANYA FEDERAL

ALÎ HOCA

RAMAZAN ADIGÜZEL

1.1.1950 - ...

**APOCU AJAN-PROVAKATÖRLERCE KATLEDİLDİ
ANISINI MÜCADELEMİZDE YAŞATACAĞIZ!**

GORİ DEZA Ê MIN GORİ

Çiyayê Qırûcê bı mêj û dûman e
Gundê Sarûcan ket reşa giran e
Lacê Dimili xemilandin
Bı ALA RENGİN

Gori lacê min gori
Gori mêrxasê min gori

Geliyê Mendo bı dar û ber e
Kevirê Sarûcan tev heliyan e
Bêbextê milisan û çavsoran
Deza dane ber gulebaran

Gori deza yê min gori
Gori mêrxasê min gori

Deşta Oxiyê bı dar û bi ye
Gundê Sarûcan lı berwar e
Pêxasên çavsoran
REMO dan ber şeşagiran

Gori REMO yê min gori
Gori mêrxasê min gori

Bişewête xopana Hanowerê dūr e
REMO ê min kuştin bı şeşgulan e
Agır bıkeve mala çavsoran
Û gellacê Roma Tirkan

Gori REMO ê min gori
Gori mêrxasê min gori

Şoreş Zirek

KOMKAR'IN 9. KURULTAYI TOPLANIYOR

KOMKAR'ın 9. Kurultayı 20/21 Haziran 1987 tarihlerinde Düsseldorf'ta toplanıyor.

9. Kurultay, "Nükleer silahlardan arındırılmış bir dünya", "Kürt ulusuna kendi kaderini tayin hakkı- Sürgün ve yoketme uygulamalarına son", "Türkiye ve Kürdistan halklarıyla dayanışma", "F. Almanya'daki Kürtlerin ulusal varlığı resmen tanınmalı, eşit haklar verilmeli", "Yabancılarla yerel seçim hakkı" ve "35 Saatlik çalışma haftası" şiarları altında toplanıyor.

Kurultayın ilk gününde Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi (TKSP), Irak Kürdistanı Demokrat Partisi (I-KDP), İran Kürdistanı Demokrat Partisi (İ-KDP) ve Kürdistan Yurtseverler Birliği (KYB)'nden temsilcilerinin katılacağı bir panel düzenleniyor.

KOMKAR'ın 9. Kurultayı, 3 Mayıs 1987 tarihinde Apocu ajan-provokatörler tarafından katledilen KOMKAR Genel Yönetim Kurulu Üyesi RAMAZAN ADIGÜZEL (ALİ HOCA)'nın anısına atfedilmiştir.

20-21 (Heziran) 1987

WEITERBILDUNGS- ZENTRUM (WBZ)

Am Hauptbahnhof
(Eingang Oberbilk)
Bertha von Suttner Platz 1
4000 DÜSSELDORF 1

KOMCIVINA KOMKARÊ YA 9'AN DICIVE

Komcivina KOMKARê ya 9'an dî ro-jên 20/21 Heziran 1987 an lî bajarê Dusseldorfê da dicive.

Komcivina 9'an dî wan druşmên jê-rin de wê pêk bê: "Bo dinyayek bê çê-kên nukleer", "mafê çarenûsi bo netewe Kurd - menfîkirin û jî ortê rakirin bê sekınandin", "Pıştgiri bî gelên Türkiye û Kurdistanê ve", "Mafê vekhevi bo Kurdên lî Elmanya Federal", "mafê hulbijartnê bo biyanîyan" û "dî heftê da 35 saet kar".

Dî roja destpêkê ya komcivînê da nu-wenerên Partiya Sosyalist a Kurdistan-turkiyê (PSKT), Partiya Demokrata Kurdistanê Iraq (PDK-I), Partiya Demokrata Kurdistanê İran (PDK-İ) û Yekitiya Nîştîmanî Kurdistan (YNK) danûstendinek wê pêk binin.

Komcivina KOMKARê ya 9'an, bo biranina Heval Ramazan Adigüzel (ALİ HOCE) dicive.

İKDP'NİN MESAJI

Mücadeleci KOMKAR Genel yönetim Kurulu'na, Devrimci selamlar,

Mücadeleci arkadaşımız İdris Barzani'nin ölümü ile ilgili gönderdiğiniz baş-sağlığı mesajınızı aldık. İçten ve samimi duygularınıza teşekkür ediyor ve diyoruz ki:

İdris Barzani'nin böylesi nazik bir ortamda ölümü, sadece Partimiz için değil, aynı zamanda Kürt özgür-lük hareketi için de büyük bir kayıptır. Bu kaybı gidermek, doğan boşluğu doldurmak, Partili arkadaşlarımızın ve yiğit peş-mergelerimizin mücadeleyi geliştirmeleriyle; özellikle de Iraklı ve Kürdistanlı tüm ulusal demokrat ve islami güçler arasındaki ortak mücadeleyi geliştirmekle mümkündür.

Biz, Sayın Başkanımız Mesut Barzani ve kendi adımıza taraflara sabırlar diliyoruz. Aynı zamanda milletimize, Partimize, ölümsüz Barzani'ye ve İdris Barzani'ye verdiğimiz sözü yeniliyoruz: Mücadelemizi geliştirecek, Parti saflarımızı sıklaştıracamız ve tüm örgütler arasındaki işbirliğini, ortak mücadeleyi geliştirip, geniş bir ulusal cepheyi gerçekleştireceğiz. Ancak tüm Iraklı ve Kürdistanlı parti ve güçlerin birliğini sağlamakla İdris Barzani'yi anabilir, onun uğruna mücadele ettiği hedeflere ulaşabiliriz. O, bu doğrultuda mücadele etmişti.

Haydi ileri.

13.2.1987

Irak Kürdistanı
Demokrat Partisi
Politbürosu

F. Alman "Liyakat nişanı" H. Doğan'a verildi

"Al Gülüm, Ver Gülüm"

F. Almanya'nın "Liyakat Nişanı" faşist rejimin Tarım, Orman ve Köy İşleri Bakanı Hüsnü Doğan'a verildi. Hatırlanacağı gibi "Atatürk Barış Ödülü" de geçtiğimiz aylarda F. Alman Devlet Başkanı R. von Weizsäcker'e verilmişti.

Evren-Özal diktatörlüğünün Türkiye ve T. Kürdistanı'ndaki tarımsal alanları yerli ve yabancı tekellerin sömürüsüne açan, plan ve programların mimarı ve uygulayıcılarından birisidir H. Doğan. Onbinlerce köylünün yoksullaşmasına, ellerinden tarım aletlerini ve topraklarını satar duruma düşmesine neden olan faşist rejimin uşaklarından birisidir. Bunların yanı sıra H. Doğan, 9 milyon Kürdü ata-baba topraklarının kopartıp Batı'ya sürgün etmeyi amaçlayan planın baş mimarlarından. Kürdistanlı köylülere göçe hazır olmalarını buyuran fermanın altında bu Bay'ın imzası vardır.

Türk ve Kürt köylülerinin bu amansız düşmanına F. Alman yetkililerinin "Liyakat Nişanı" vermeleri, faşist rejimin yaptıklarını onaylamaktan öte anlam taşımıyor.

Kuşusuz F. Alman yetkililerini Kürt köylülerinin durumu, faşist rejimin insan haklarını ayaklar altına alması, ülkesinden kopartılacak milyonlarca Kürdün durumu hiç ilgilendirmiyor. Onları salt NATO'nun, tekellerin çıkarları ilgilendiriyor.

"Liyakat Nişanı" olayıyla Batı Avrupa'daki sahte demokratların maskesi birkez daha düştü. Kimin Kürt halkının yanında olduğu, kimin Kürt halkını yoketmek isteyen sömürgecilere maddi, askeri ve siyasal destek verdiklerini birkez daha bilince çıkardı.

Kürt halkı toplu sürgün planının baş mimarlarından biri olan bu faşiste verilen "Liyakat Nişanı"ni unutmuyacaktır.

DANİMARKA'DAKİ KÜRTLER VE KÜRDİSTAN SORUNU PARLAMENTODA TARTIŞILDI

Sömürgeci-faşist Türk cuntasının Irak Kürdistanı'na son saldırısından sonra, Kopenhag'da, Kürdistan, Türkiye ve İranlı parti, örgüt ve gruplar birlikte çeşitli protesto eylemleri düzenlediler. Eylemler kısa sürede etkisini gösterdi. 18.3.1987 tarihinde Kürt sorunu parlamentoda tartışıldı.

Sosyalist Halk Partisi milletvekili **Pelle Voigt**, ile Sol Sosyalist Partisi milletvekili **Albrechtsen** Dışişleri Bakanı **Ellemann Jensen**'a sorular yönelttiler. Tartışmaları özet olarak sunuyoruz.

PELLE VOİGT (Sosyalist Halk Partisi): Danimarka, Danimarka'daki Kürtlerin bundan sonra Kürt olarak kayıt edilmesi ve Kürt çocuklarına ana dil dersi verilmesi gibi ulusal haklarıyla ilgili isteklerini kabul ediyor mu? Kürt halkı, hakkında tarihte en eski yazılı kanıtların bulunduğu bir halktır. Bin yıllık geçmişe dayalı bir költürü ve dili olan bir halktır. Ortadoğu'da olağanüstü stratejik bir bölgede oturmanın tarihsel kaderine sahip olmuş bir halktır. Kürdistan, bugün bir dizi devlet arasında bölünmüştür. Danimarka'nın daha önceleri Kürt ulusal sorununa angaje olmak istemediğini biliyoruz.

Bütün beklentilerimize rağmen Danimarka'nın Türkiye'nin Irak'taki Kürt köylerini protesto etmediğini de biliyoruz. Bugün burada Danimarka'nın hiç olmazsa buradaki Kürtler için, bu insanların ulusal kimlik ve dillerini tanıyarak üzerlerindeki ulusal baskıyı kaldırmak isteyip istemediğini bilmek isteriz.

ELLEMANN (Dışişleri Bakanı): Kürtlerin Danimarka'da Kürt olarak kayıt edilmeleri sorusuna vereceğim cevap şudur: Danimarka'da kişileri etnik kökenlerine göre kayıt etmiyoruz. Kürt çocuklarının kendi ana dilleriyle burada eğitim görüp göremeyecekleri sorusuna ilişkin ise şunları söyleyebilirim: Boş zamanı değerlendirme ile ilgili yasa, ana dilde eğitim görme olanağını tanıyor. Bu, Kürtçe için de geçerlidir.

PELLE VOİGT: Bakan, Danimarka'da kişilerin etnik kökenlerine göre kayıt edilmediğini söylediğinde, Danimarkalı yetkililerce kendilerine verilen belgelerde Türk, İran, Irak yerine Kürt diye kayıt edilmeleri doğrultusundaki istemlerinin imkansız olduğunu mu kastediyor?

Bakan, bu ülkede Kürt diye nitelenen göçmenlerin büyük bir kısmının

Kürt olduğundan ve bunların çoğunun Türkçeyi kötü anladıklarından, Türkiye'de tek ana dil eğitiminin Türkçe olduğundan, (ki Kürtlerin ana dilleri anayasaca yasaklanmıştır) habersiz midir? Danimarka'nın ulusal baskı ve bu zora katılmasını makul görüyor mu? Danimarka'nın neden böyle bir baskıya katılması gerekiyor. Yoksa bunun nedeni Türkiye'de Kürt dilinde eğitim görmenin yasak olduğu ve Türk makamlarının Danimarka'daki Kürt göçmenler için radyoda Kürtçe yayına karşı olup Danimarka'ya yaptıkları bir baskısı mıdır?

ALBRECHTSEN (Sol Sosyalist): Bakana, Kürt ulusunu tanımayı redetmenin gerçekte Türkiye'nin içişlerine karışma, ve Türk generallerinin görüşlerine destek olma anlamına gelip gelmediğini sormak isterim? Çünkü bu, Türk generallerinin Kürt sorununu hasıraltı etme çabalarına destek demektir. Bay Pelle Voigt'in biraz önce bahsettiği soruna hükümetin dikkati çekildiğine göre, hükümet, Kürt halkına karşı uygulanan terörün durdurulması yönünde neler düşünüyor? Hükümet, Türk generallerine karşı somut adımlar atmak istiyor mu?

ELLEMANN (Dışişleri Bakanı): Danimarka'nın ulusal baskıya katıldığı tarzındaki ifadeyi reddederim. Kürtçe dil eğitim görme ile ilgili olanakların geniş bir açıklamasını yaptım. Bizim burada, başka bir devletin içişlerine karıştığımızı iddia eden bay Albrechtsen'e gelince şunları söylemek isterim: İzlediğimiz tanıma politikası, -ki bu politika değişen hükümetlerce de izleniyorsa devletleri tanımayı yöneliktir. Ve bundan dolayı ulusal azınlıkları ya da hükümetleri tanımak sözkonusu değildir.

Zaman zaman bölgede hem Kürtlerce, hem de Kürtlere karşı üzücü ve çok sayıda hunharlıklar işlenmiştir. Hiçbir şekilde bölge için herhangi bir çözüm dikte etmeden açıktır ki, -tıpkı başka yerlerde olduğu gibi- bizim burada barışçıl çözümler istememiz gerekiyor. Hem Türk, hem de Kürt tarafınca yapılan eylemler ve olaylar, Kürt sorununun ne kadar karmaşık ve çelişki dolu olduğunu gösteriyor. Ve bu da soruna harmonik bir çözüm bulmayı güçleştiriyor.

PELLE VOİGT (Sol Sosyalist Partisi): İtiraf etmeliyim ki, Kürt ulusunun

yok edilme çabaları protesto edilmek istenmiyor. Danimarka, burada verilen kimlik kağıtlarında bile - kimlik kağıtlarını taşıyacak insanların istemlerine rağmen- Kürt ulusu denen herhangi bir şeyi tanımayı düşünmüyor. Dolayısıyla İran, Türk, Irak ve diğer devletlerin kimin kendilerini ulus, kimin ulus değil belirleme kararlarına boyun eğiliyor. Bakanın ana dilde eğitim ile ilgili soruya verdiği cevap beni biraz sarstı. Çünkü isteyen her kesin bir akşam okulunda yardım görebileceğini, ve hatta "Esperanto", "İdo" ya da "Valapyk" eğitimi dahi görebileceğini biliyoruz. Ama sorun bu değildir. Burada sözkonusu olan Danimarka'da bulunan büyük bir grupun kendi ana dilinde ders görmeyi istemesi halinde gerçekte kendi dilleri olmayan başka bir dilde eğitim görme zorlanıyor olmalarıdır. Bu da geçmişte Danimarka sınırının güney kesiminden gelen mültecilerin, eğer İsveç'e geçmiş olsalardı, orada Almanca konuşmaya zorlanmış olmalarıyla eş anlamlıdır. Bu, hiç makul olmayan bir durumdur.

ALBRECHTSEN: Benim terörle ilgili soruma bakanın verdiği cevaptan hayret ettiğimi itiraf etmeliyim. Birdaha altını çizerek sormak istiyorum: Bakanın cevabı Türk ordusunun hava saldırıları düzenlemesi ve bunun sonucu 800 sivilin (özellikle kadın ve çocukların) öldürülmesini bir intikam şeklinde mi anlamalıyız? Bakan, bu konunun tavır takınılacak, tepki gösterilecek düzeyde olmadığını mı kastediyor? Eğer bu böyleyse, Danimarka hükümetinin zamanla ne kadar iki yüzlüleştiğini gösteriyor.

Görüldüğü gibi bir NATO ülkesi olan Danimarka ve onun hükümeti, Evren-Özal rejimine destek vererek Kürtlerin haklarını tanımıyor. Danimarka kamuoyu ve parlamentosunda gelişen bu tepkilere sayın bakan kaçamak cevap veriyor. Yüzyıllardır katledilen Kürt halkını görmemezlikten gelip, Kürtlerin de katliamlar gerçekleştirdiği şeklinde bir yalanla işin içinde sıyrılmak istiyor. Bakan, kafa bulandırmak Türk faşist cuntasına verdiği desteği gözlerden gizlemek ve sorunu çarpıtmak için böyle bir yola başvuruyor.

Ana dil eğitim hakkına gelince: Bakan, isteyen herkesin kendi ana dilinde ders alabileceğini belirtiyor. Kürtler için böyle bir sınırlamanın olmadığından

(Devamı 15. Sayfada)

GREVLER ARTARAK SÜRÜYOR:**İŞÇİ SINIFI KAZANACAKTIR**

18 Mart 1987'den beri Petrol-İş Sendikası'na bağlı toplam 9 bin 700 işçinin 63 işyerinde başlattığı grevler hertürlü engellemelere rağmen sürüyor.

İşçiler, işveren örgütü KIPLAS'ı ilk günden itibaren zorlamaya başladılar. KIPLAS'ın işçileri grup sözleşmesi aracılığıyla köşeye sıkıştırma taktiği işçiler ve sendika tarafından boşa çıkartıldı, işveren örgütü toplu sözleşme masasına oturmak zorunda kaldı.

İki ayı aşkın bir süredir devam eden grevlerde, işçiler, birçok zorluklarla karşı karşıya kaldılar. Sendika yöneticileri, grevdeki işçiler, polis tarafından gözaltına alındılar. Grev katılmayan işçiler, idare ve büro işinde çalışanlar, nakliye ve ha-

mücadelede önderlik eden işçiler arasından seçildiğini söyledi.

Türk-İş'in Dayanışma Mitingi

Türk-İş, Petrol-İş'in grevlerini desteklemek için 10 Mayıs 1987 günü İzmir'de bir yürüyüş ve miting düzenledi. Yürüyüş ve mitinge 35 bin dolayında bir kitle katıldı. Mitinge katılanlar tek tek polis tarafından arandılar. Polis, birçok flamaya el koydu. Miting ve yürüyüş katılanlar "işçiler el-ele, genel greve", "Ekmek, barış, özgürlük", "Genel grev hakkımız, söke söke alırız" vb. sloganları haykırdılar. Mitingde konuşma yapan Türk-İş Genel başkanı Şevket Yılmaz, bugünkü iktidarın demokrasiden ödünün-

Petrol-İş Genel Başkanı Selvi ise, "işverenlerin kendilerinden yana olan yasalara ve bu yasaların hertürlü grev kırıcılıklarına izin vermesine ve hatta desteklemesine rağmen, grevlerimiz kırılmamıştır, kırılmayacaktır. Dimdik ayakta-yız" diye konuştu.

12 Eylül sonrasında toplu sözleşme ve grev yasasının işverenlerin istemleri doğrultusunda ve onların çıkarlarını savunacak biçimde değiştirildiği ve Türkiye'de grev yapmanın çok zor olduğu biliniyor. Oyle ki, işverenler için hertürlü fon, parasal dayanışma, üst sedika, kredi desteği serbest olduğu halde işçiler için tüm bu sayılanlar (başka bir sendikanın parasal yardımında bulunması dahi) yasak.

Petrol-İş'in bu grevleri sürerken, birçok işyerinde 200 bin işçiyi kapsayan toplu sözleşme görüşmeleri uyuşmazlıkla sonuçlandı. Bu rakamın giderek artacağı kesin. Örneğin: Yol-İş Sendikası'nın 124 bin işçi adına sürdürdüğü toplu sözleşmelerde uyuşmazlık zaptı tutuldu. Yine Türk Metal Sendikası'nın Etibank'a bağlı çeşitli işyerlerinde 7 bin işçi, Tezkoop-İş'in Spor Toto'da çalışan 800 işçi, Denizciler Sendikası'nın Türkiye Denizcilik ve Deniz Nakliyat işyerinde çalışan 10 bin, Likat-İş Sendikası'nın da Türkiye Deniz İşletmesi'nde çalışan 7 bin işçi adına sürdürdükleri görüşmeler anlaşmazlıkla sonuçlandı. Türk-İş'e bağlı Tezkoop İş Senikası, Türkiye Denizcilik İşletmelerinde çalışan 1200 üyesi için 1 Haziran'dan itibaren greve çıkma hazırlıklarını yapıyor.

Öte yandan Gebze-Çayırova'daki Türkiye Otomotiv Endüstrisi'nde çalışan 600 işçi, iki aydan beri ücretlerini alamadıkları için yeniden açlık grevine başladılar. Üçü sendikacı 10 işçi bu eylemden dolayı gözaltına alındılar.

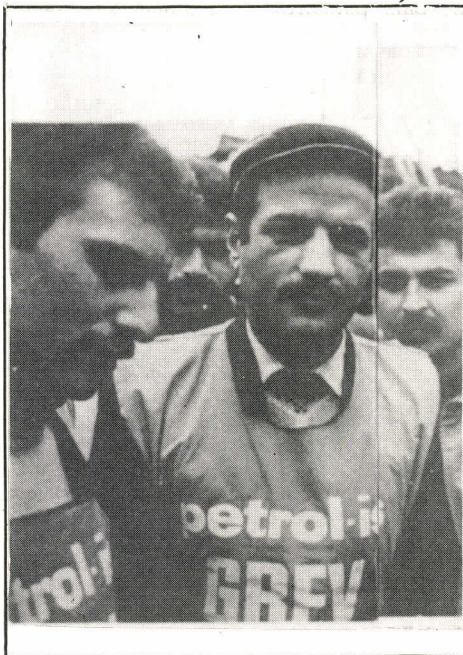
Türkiye'de işçi sınıfının mücadelesi her geçen gün gelişirken, Evren-Özal rejiminin "demokrasiye geçildiği" biçimindeki sözlerinin birer yalandan ibaret olduğu Türk-İş'in de üyesi olduğu Hür Dünya İşçi Sendikaları Konfederasyonu ICFTU Yönetim Kurulu'nun Mayıs ayı içinde yaptığı toplantıda bir kez daha teyid edildi. ICFTU, Evren-Özal rejimini yeniden kınama kararı aldı. Yönetim Kurulu kınama kararında "sendikal hak ve özgürlükleri kısıtlayan yasalarda hiçbir değişiklik yapılmadığı, DİSK yargılamasının, DİSK'in faaliyetlerini sürdürmemesi ve yöneticilerinin cezalandırılması niteliğinde devam ettiği" yer alıyor.

maliye işini yapanlar, inşaatçı çalışanlar, öğrenci işçiler, NETAŞ'ta olduğu gibi grevdeki işçilerin yerlerine üretimde çalıştırılıyor. Ve böylelikle grev kırılmak isteniyor. Yasalara göre kesin yasak olan bu uygulama karşısında sendika ve grevdeki işçilerin eli-kolu bağlı.. Bu, 12 Eylül rejiminin grev yasasında yaptığı "anlı-sanlı" değişikliklerden birisi... Bunlarla yetinmeyen işveren, sürekli olarak Petrol-İş Sendikası'na kayıtlı olan işçilerin sendikadan istifa etmeleri için hertürlü baskı ve yola başvuruyor.

Diğer yandan zorlu mücadele sonucunda başarıya ulaşan NETAŞ grevine katılan işçilerden 165'inin işine işverence son verildi. Böylelikle son bir ay içinde NETAŞ'ta işten çıkartılanların sayısı 314'e ulaştı. NETAŞ'ta örgütlü olan bağımsız Otomobil-İş Sendikası'nın genel başkanı İlhan Dalkılıç, işten çıkarılanların grev komitesinde yer alanlar, eski işyeri temsilcileri ve sendikal

koptuğunu, işçi haklarının önünde engellerin bulunduğunu söylerken,

DEMOKRATİK GENÇLİK HAREKETİ TÜM ZORLUKLARA RAĞMEN GELİŞİYOR

Evren-Özal diktatörlüğü, ANAP'lı azıllı bir faşist olan İsmail Dayı ve arkadaşlarının hazırladığı bir yasa tasarısını meclisten geçirerek; binbir zorluklarla kurulmuş olan öğrenci derneklerini kapatmak ve dernekleri YÖK'ün kontrolünde olan birer spor ve eğlence klübüne çevirmek istedi.

Yasa tasarısı ilgili komisyondan geçip meclise gelince İstanbul, Ankara, İzmir, Bursa, başta olmak üzere birçok ilde öğrenciler harekete geçtiler. Yemek boykotları, oturma grevleri, yürüyüşler, toplu dilekçe verme gibi eylemlerle yasa tasarısına kararlıca karşı çıktılar. Bu eylemler esnasında jandarma dipçığı ve polis copu öğrencilerin üstünden eksik olmadı. Yüzlerce öğrenci gözaltına alındı, bunlardan 31'i Devlet Güvenlik Mahkemesi'nce "izinsiz gösteri yürüyüşü düzenleme" gerekçesiyle tutuklandılar.

Öğrencilerin kitlesel ve kararlı karşı çıkmaları sonucu faşist diktatörlük geri adım attı. Milli Eğitim Komisyonu, meclise havale ettiği tasarımı geri çekmek zorunda kaldı.

Kuşkusuz bu, demokratik öğrenci hareketi için bir başarıdır. Ama, sevinmek için henüz vakit erken. Çünkü Evren-Özal rejimi ilerde şartları uygun bulursa bazı ufak tefek değişikliklerle yasayı çıkartmayı deneyecektir. Yeni yeni oyunlara başvuracak, saldırılarda bulunacaktır.

Nitekim Van 100. Yıl Üniversitesi'nde faşistlerin saldırıları sonucu Mehmet Şirin Tekin adlı bir Kürt öğrencinin öldürülmesi, Gazi Üniversitesi'ndeki ilerici, yurtsever öğrencilere yapılan saldırılar bunu göstermektedir.

Faşist diktatörlüğün üniversitelerdeki uzantısı olan YÖK, Kürdistan'daki üniversitelere yönetici ve öğretim görevlisi atarken, özellikle de azıllı ırkçı-faşistleri seçiyor. Bu faşist ve

gericiler, Kürdistan'da sadece üniversite öğrencilerini baskı altında tutmakla yetinmiyor, ayrıca, Kürdistan'da taban bulamayan faşist hareketi örgütleme çabalarına da katılıyorlar. Üniversitelerde faşist öğrencileri örgütleyip onları devrimci, demokrat, yurtsever öğrencilere saldırtıyorlar. Bu işte polis ve asker güçler onlara açık bir şekilde yardımcı oluyorlar. Son olarak 100. Yıl Üniversitesi'nde faşist öğrenciler, polisin ve üniversite yönetiminin yardımıyla ilerici öğrencilere saldırdılar ve bu saldırıda Türkiye ve Kürdistan gençliği 12 Eylül sonrasındaki ilk şehidini verdi.

"Gençlik ve Demokrasi Mitingi"

12 Eylül faşist askeri darbesinden sonra ilk yığinsal öğrenci mitingi 16 Mayıs 1987 tarihinde İzmir'de yapıldı. "Gençlik ve Demokrasi Mitingi"ne İzmir'deki üniversite öğrencilerinin yanı sıra İstanbul ve çevre illerde okuyan öğrenciler de katıldılar.

Daha önce gerçekleştirilen mitinglerde olduğu gibi polis, mitinge katılanlar üzerinde terör estirdi. Herkesi tek tek aradı; bazı pankartları "yasak sloganlar" diyerek topladı.

Öğretim Üyeleri Derneği Genel Sekreteri Tahir Hatipoğlu ve eski öğretim üyelerinden Vecihi Timuroğlu'nun da konuşmacı olarak katıldıkları mitingde, konuşmacılar YÖK'ün, faşist rejimin, öğrenciler ve öğrenci dernekleri üzerindeki baskılarını dile getirdiler. Baskılara karşı direnmenin mücadele etmenin gereğinden bahsettiler. "Anayasaya Hayır", "İşkencecilerden hesap sorulsun" vb. pankartların da taşındığı mitingde 6 öğrenci gözaltına alındı.

Kaybedilen hakları geri almak, kazanılan mevzileri korumak ve faşist rejimin yeni saldırılarını boşa çıkartmak

için, öğrenci gençliğin bugün her zamandan daha çok birliğe ve dayanışmaya ihtiyacı vardır. Öğrenci gençliğin demokratik mücadelesinin başarısı, birlik ve dayanışmadan, öteki demokrasi güçle-

riyle ortaklaşa mücadele eden geçer.. Bu konuda 12 Eylül öncesi hatalardan dersler çıkarmak ve faşist rejime karşı en geniş öğrenci yığınlarını örgütlemek başta gelen görevler arasındadır.

TÜRKİYE VE TÜRKİYE KÜRDİSTANI GENÇLİK ÖRGÜTLERİNİN ORTAK AÇIKLAMASI

12 Eylül faşist darbesinden sonra, faaliyetleri cunta tarafından yasaklanan DDKD, DHKD, GEB, Genç Öncü, İGD ve SGB, son dönemde canlanan demokratik öğrenci hareketleri ve faşist rejimin öğrenci derneklerine yönelik saldırılarına ilişkin ortak bir açıklama yaptılar.

Açıklamalarında yüksek öğrenim gençliğinin YÖK'e ve faşist rejimin öğrenci derneklerine yönelik saldırılarına karşı verdiği mücadeleye değinen gençlik örgütleri, diktatörlüğün, öğrencilere dayattığı "tek tip öğrenci derneği" yasa tasarısı ile, kurulmuş bulunan öğrenci derneklerini kapatmayı amaçladığını belirttiler. Evren-Özal diktatörlüğünün yasa tasarısını geri çekmesini demokratik öğrenci hareketinin bir başarısı olarak değerlendiren gençlik örgütleri, açıklamalarında faşist rejimin daha da azgınlaşacağını ve gençliğe yönelik yeni saldırılara geçeceğini belirtiyorlar. Van 100. Yıl Üniversitesi'ndeki faşist öğrencilerin silahlı saldırılarını, bunun bir örneği olarak değerlendiren örgütler, ortak açıklamalarında önümüzdeki dönemde öğrencileri zorlu bir mücadelenin beklediğini belirterek, şöyle diyorlar:

"Önümüzdeki dönemde, farklı politik görüşlere rağmen, yüksek öğrenim gençliğinin akademik-demokratik sorunlarını temel alan bir çizgide öğrenci derneklerinin güçlendirilmesi çabalarını arttırmak büyük önem kazanıyor. Bu süreçte demokratik öğrenci hareketinin birliğinin sağlanması, öğrenci derneklerinin birimlerde yığınlaşması sonuç almada belirleyici olacaktır. Birlik ve yığinsallık mücadelenin olmazsa olmaz koşuludur".

24 OCAK MODELİ ve SÖNEN UMUTLAR

Türkiye, 1980 yılında önemli ekonomik kararlar aldı. 24 Ocak Kararları diye anılan bu program, yıllardır değişik çevrelerde tartışılıyor. Tüm toplumsal sınıf ve tabakalar, bizzat pratik yaşamda karşılaştıklarıyla onu tanıyorlar. Sonuçta sınıfsal çıkarlardaki farklılığa paralel olarak "24 Ocak Modeli"ne yaklaşım, ona ilişkin değerlendirmeler de değişiyor. Ama bu konuda kimsenin itiraz edemeyeceği, herkesin üzerinde birleşebileceği bir gerçek var. O da, izlenen ekonomik politikanın rejimin sahipleri tarafından Türkiye için tek kurtuluş yolu olarak gösterildiği ve ondan sapmanın felakete neden olacağı gerçeğidir. Hele de Özal iktidarı için "24 Ocak Modeli"ni izlemek, onun, ilkelerinden taviz vermemek adeta bir varolma sorunu olarak süregeldi. 1983'te hükümeti kuran Özal, daha ilk günden koyu bir 24 Ocakçı hatta onun mimarı olmakla övünürken, Ulusu hükümetini de bu programın ilkelerine yeterince uymamakla suçluyordu.

24 Ocak Kararları denilen faşizmin ekonomik programı biravuç yerli ve yabancı tekelin çıkarlarının en üst derecede savunulmasıydı. Sistemin bunalımını, toplumun ezici çoğunluğunun çıkarlarına aykırı biçimde, onları eskisine göre daha da ezip sömürerek aşmayı hedef edinmişti.

24 Ocak Modeli Bugün Hangi Noktadadır

Bugün bu modelin işçi, geniş köylülük kesimi esnaf, memur ve öteki çalışan kesimler için ne anlama geldiği açıktır. Türkiye'de artık işveren örgütleri bile 1980'den bu yana ücretlerde meydana gelen net düşüşü görmezlikten gelemiyorlar 1987 yılına girerken net asgari ücretin 1980'dekinin yüzde 87'si, 1963 yılındakinin ise yüzde 45 düzeyinde olduğunu söylemek bile emekçi yığınlar bakımından 24 Ocak'ın ne anlama geldiğini kavramaya yetiyor. Bugünkü asgari ücretle geçinmek zorunda olan bir kişi, 24 günlük çalışmayla ancak bir ayakkabı satın alabiliyor.

Ancak 24 Ocak Kararları'nın başarısızlığı geniş emekçi yığınlar getirdiği yüklerle ölçülemez, tersine bu açıdan yaklaşıldığında onun başarıya ulaştığını söylemek gerekir. 1987 yılında ortaya çıkan ekonomik tablo, 24 Ocak programının öngördüğü ve dolayısıyla ANAP iktidarının varmayı amaçladığı hedeflere ulaşmak

bakımından başarısızlığa uğranıldığı, tökezlendiğini gösteriyor.

Yüksek faiz politikası öteden beri sanayi ve tarım alanında önemli güçlükler doğuruyordu. Hükümet bu yönden gelen baskılara da boyun eğerek birsüre önce faiz oranlarında kısmi değişikliklere gitmişti. Ancak bu kez de faizler enflasyonun gerisinde kalmaya, kar getiremez duruma düşmeye başladı. Başka bir deyişle bankalara yatırılan tasarruflarda erime görüldü. Böyle olunca da elinde birmiktar net parası olanlar bunu bankaya yatıracıklarına tüketime ve spekülatif faaliyetlere yönelttiler. Bu ise 24 Ocak programı bakımından tümüyle hedeften bir sapmadır.

Diğer taraftan bu durum küçükleri başta olmak üzere bankalarda kaynak sıkıntısına neden oluyor, onları yüksek faizle piyasadan para toplamaya yöneltiyor. Ama bu da bir çıkış yolu değil. Bunun ilerde bankaları ciddi ödeme güçlükleriyle karşı karşıya getireceğini, bankacılıkta devam etmekte olan bunalımı daha da derinleştireceğini söylemek kehanet sayılmamalı.

1986 yılında ihracatın hedeflenenin hayli gerisinde kaldığı biliniyor. Aynı durgunluk 1987'de de devam etmektedir. Türkiye'nin 30 milyar doları aşan dış borç yükü ve bunların içersinde kısa vadeli olanların aldığı yüksek pay, Özal'ın en yakın destekçilerini bile endişeye sevk ediyor.

Geçtiğimiz yıllarda sözde tüm çabalara rağmen emisyon hacminde-

ki büyüme engellenemedi. Bu yıl ise erken seçim hesapları peşinde Özal hükümeti para musluğunu kısmayı, tümünden geri planda tutma yoluna girmiş bulunuyor. Kamu harcamaları iyice pompalanır oldu. Bu da ister istemez Merkez Bankası kaynaklarını zorluyor ve daha hızlı biçimde para basmayla sonuçlanıyor. Örneğin 1986 yılının sonunda memur maaşlarını ödeyebilmek için hazine ay sonlarında Merkez Bankası'ndan 967,5 milyar lira avans çekerken, 24 Nisan'da bu miktar 1 trilyon 250 milyar liraydı.

Bütçe açığı sürekli olarak büyüyor. 1987 yılının ilk üç aylık açık tutarı, 1986'nın aynı dönemine oranla 4 kat daha fazla. (1986'da 124,4 milyar, 1987'de 458 milyar 557 milyon lira)

İç borçlanmanın hızında düşme yok, tersine artış var. Hükümetin 1987 bütçesinde öngördüğü hedefin kat kat aşılacağı tartışmasız herkesçe kabul ediliyor. Ancak yine bu da bir çözüm değil, denize düşenin yılanı sarılmasındır. İç borçlanmada izlenen yüksek faiz yüzünden devlet piyasadan topladığını kısa sürede en az yüzde 50 fazlasıyla ödemek zorundadır ki bu da programlanan dengeleri alt üst edici bir rol oynuyor. Devletin bu şekilde piyasadan para emmesi bu işten büyük vurgun vuranları sevindirirken, ucuz kaynak bulma güçlüğüyle yüz yüze bulunan sanayicilerin şikayetlemelerine neden oluyor.

1980 yılından bu yana izlenen po-
(Devamı 11. Sayfada)

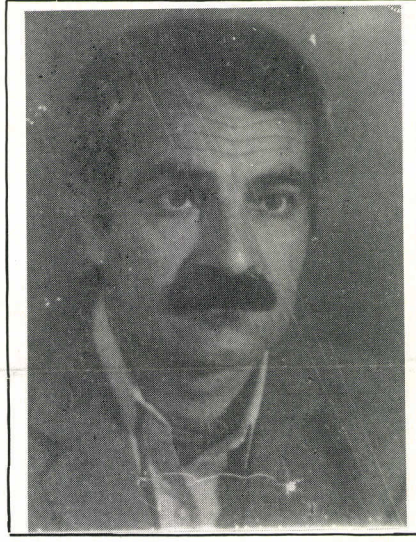
HALKIMIZIN YİĞİT EVLADI ALİ HOCA PKK'LI AJAN-PROVAKATÖRLERCE KATLEDİLDİ

KOMKAR Genel Yönetim Kurulu ve Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi üyesi Ramazan Adıgüzel (ALİ HOCA), 3 Mayıs 1987 tarihinde Hannover'de Apocu ajan-provokatörlerce pusuya düşürülerek alçakça katledildi. Ve böylece 14 Mart 1979 tarihinde katledilen Mustafa Çamlıbel'den sonra TKSP'li yiğit bir devrimci daha Apocu ajan-provokatörlerce katledildi. Ali Hoca, ajanlarca katledilen ikinci şehidimiz oldu..

Ali Hoca, daha öğrencilik yıllarında kendi deyimi ile, "**sıcak bir yurt-severlik bilinci**" taşımaya başlamış; Irak Kürdistanı'ndaki yurt-sever mücadeleden oldukça etkilenmişti. 12 Mart 1971 faşizminden Ali Hoca da payına düşeni aldı. Tutuklandı, işkence gördü. Boyun eğmedi, direndi.. 12 Mart sonrasında Elazığ'da, Bingöl'de devrimci düşüncelerin yaygınlaşması için çalışmalar yürüttü. Bir eğitim emekçisi olarak TÖB-DER'in düzenlediği Demokratik Eğitim Kurultayı'nda delege olarak bulundu; sömürgeci eğitimi yeren konuşmalar yaptı.

Diğer yandan Bingöl Devrimci Halk Kültür Derneği'nin (DHKD) kurucu üyesi ve aynı zamanda uzun yıllar yönetim kurulu üyeliğini yürüten Ali Hoca, 12 Eylül 1980 askeri faşist darbesine kadar birçok defa gözaltına alındı. İşten el çektilirdi. Tutuklandı, işkencelerden geçirildi. Ama O, her seferinde anlı ak olarak çıktı tüm bu zorluklardan. Bingöl'de yürütülen anti-faşist mücadelede hep en önde oldu. Kitlelere, kadrolara yol gösterdi, öncülük etti.. Böylelikle saygın bir konuma ulaştı.

12 Eylül faşist-sömürgeci darbeden Ali Hoca da onbinler gibi payına düşeni aldı: tutuklandı.. Günlerce en ağır işkencelerden geçirildi. TKSP, Özgürlük Yolu, DHKD hakkında sorular soruldu kendisine.. Günlerce aç ve susuz bırakıldı. Yaptıkları barbarlıklardan sonuç alamayan sömürgeci güçler, yarı ölü hale getirdikleri Ali Hoca'yı serbest bırakmak zorunda kaldılar. Daha sonra yeniden aranmaya başlayan Ali Hoca, İran Kürdistanı'ndaki yoldaşlarının yanına geçti. İran Kürdistanı'nda onlarca yoldaşı ile birlikte bu parçada yürütülen silahlı mücadelenin en önünde yer aldı. Peşmergelere siyasi ve askeri öncülük etti.. Becerikliliği ve cesaretinden dolayı kendisine çeşitli isimler takıldı.. Aynı zamanda arkadaşlarıyla birlikte fiili üretimi

başlattı: hayvan besledi, sebze yetiştirdi. Böylelikle arkadaşlarıyla birlikte kendilerine yeter bir üretim birimi oluşturdular ülkemizin bu parçasında..

1983 yılının sonlarında F. Almanya'ya gelen Ali Hoca, siyasi iltica talebinde bulundu. Hannover'de kısa süre içinde iyi niyetliliğiyle, çalışkanlığıyla büyük bir saygı kazandı. KOMKAR'ın 8. Kurultayı'nda Genel Yönetim Kurulu Üyeliği'ne seçilen Ali Hoca, aynı zamanda Hannover Kürdistanlı İşçiler Komitesi başkanlığını da yürütüyordu.

Ajan-provokatörler Ali Hoca'yı daha önceleri birkaç kez tehdit etmiş, saldırıda bulunmuşlardı. Ama O, tüm bu tehditlere, saldırılara rağmen siyasi düşüncesinden taviz vermedi. Doğru yolda yürüdü.

Sistemli ve Planlı Saldırıları

Bu, kendisine PKK adına takmış ve düşman tarafından yönlendirildiği ap-açık belli olan örgütün, Kürdistan yurtsever hareketine, ilerici, devrimci örgüt ve kişilere yönelik ilk alçakça cinayeti değil.. Özellikle son aylardaki olayların bir dökümü yapıldığında, bunların hiç de öyle tekil olaylar olmadığı; aksine, sistemli ve planlı eylemler olduğu görülür.

Newrozlara saldırı, dernekleri kundaklama, kendilerinden ayrılan ve kendileri gibi düşünmeyenleri öldürme (Hollanda'da kendilerinden ayrılan Avukat Mahmut Bilgili ve Ali Hoca) bu cinayet şebekesinin saldırı ve cinayetlerinin en sonuncularını oluşturuyor.

Sömürgeci Türk yönetimlerinin özellikle 12 Eylül sonrasında yurt di-

şında yürütülen teşhir ve tecrit kampanyalarından oldukça rahatsız oldukları biliniyor. Türkiye ve Kürdistan'da yürütülen demokrasi mücadelesine yurt dışından büyük bir desteğin verilmesi; tüm uluslararası toplantılarda Kürdistanlı ve Türkiyeli ilerici, devrimci, yurtsever örgütlerin Evren-Özal diktatörlüğünün temsilcilerinin burnunun dibinde bitmesi ve onların gerçek yüzünü teşhir etmeleri, rejimi, bu "**çıban başları**"nı ortadan kaldırma yönünde büyük çabalar içine soktuğu günlük burjuva basınına kadar yansıdı. Daha birkaç yıl evvel faşist rejimin başı Evren, bunu açık bir şekilde dile getirmişti. "**Yurt dışına kaçmış bölücü, anarşist ve komünistlerin defterini de düreceğiz**" diye açıklamalarda bulunmuştu faşist Evren.. Bunun için de Evren-Özal rejimi, "**Anti-Terör Timleri**" adı altında Türk devletinin Türkiye ve Kürdistan'da barbarca sürdürdüğü terörünü yurt dışında da sürdürmek için timler oluşturdu. Bunlara örgütler, kişiler açık hedef olarak gösterildi; bunlardan birisi de KOMKAR dı..

Çünkü KOMKAR, hem yurt dışındaki Kürdistanlı işçilerin ve ailelerinin çıkarları doğrultusunda mücadele yürütürken, diğer taraftan da ülkedeki özgürlük ve demokrasi mücadelesine destek kazanmak, rejimin halklarımız üzerindeki barbarlıklarını sergilemek için yoğun çalışmalar yaptı, bugün de aynı çalışmaları yürütüyor.. Bu da, sömürgeci-faşist rejimi oldukça rahatsız etti ve etmeye devam ediyor.

Bugün gelineen noktada, faşist rejimin planlarını hayata geçirdiğine şahit oluyoruz. Bu alçakça plan, cinayet şebekesi PKK tarafından üstelik de "**devrimcilik**", "**ulusal kurtuluşçuluk**" adına sahneleniyor.. Bu, Kürt halkının geleneksel bayramı Newroza saldırıldığı, Kürdistanlı işçilerin yıllardır etilekemiğiyle, binbir zorluklarla oluşturduğu derneklerinin yakıldığı, yıkıldığı, insanların arkadan kurşunlanıp öldürüldüğü bir "**ulusal kurtuluşçuluk**"tur!. Bu, tam da Türk burjuvazisinin, Beton Misto'nun Koçgiri'de, Ağrı'da, Dersim'de yaptığı "**ulusal kurtuluşçuluğun**" aynısıdır.. Türk burjuvazisinin ulusal kurtuluşçuluğudur. Yoksa Kürdistan ulusal kurtuluşçuluğu değil.. Kürdistan ulusal kurtuluşu adına, Kürt örgütlerine saldırılmaz. Onlardan militanlar öldürülmez. Onların dü-

zenlediği newroz gecelerine baskınlar düzenlenmez...

Zaten Apocu hareket, ortaya çıktığı günden beri diğer yurtsever, devrimci, ilerici, Kürdistanlı ve Türkiyeli örgütlere saldırarak bugüne geldi. Apocu şefler, tabana sürekli olarak bu güçleri düşman olarak gösterdiler. Onlara "hain, işbirlikçi" deyip, kendi yüzlerini saklamaya çalıştılar. Onlarca yurtseverin kanına girdiler. Hemen hemen tüm örgütlerden insan katlettiler..

Bugün de 12 Eylül öncesinde Türkiye ve Kürdistan'da yaptıklarını yurt dışında yapıyorlar. Düşman, açık olarak yapmaya cesaret edemediği planlarını PKK adlı cinayet şebekesinin eliyle hayata geçiriyor.

Apocular, gerek yayın organlarında, bildirilerinde, gerekse sözlü olarak bu yaptıkları alçaklıkları savunmaktalar. Böylelikle sömürgeci faşist rejimin planlarını hayata geçirdikleri için tarih, onları lanetle anacaktır. Hiç şüphesiz Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin tarihi yazıldığında Apocu şefler bu yaptıklarından dolayı Kamuran İnan'ların yanında yerlerini almaktadır..

Arkadaşları ve Dostları Ali Hoca'ya Karşı Son Görevlerini Onurlu Bir Şekilde Yerine Getirdiler

Ali Hoca'nın kahpece katledilmesinden sonra, F. Almanya'nın çeşitli kentlerinden, Batıberlin'den ve diğer birçok Avrupa ülkesinden arkadaşları akın akın Hannover'e gelmeye başladılar. Aynı gün çeşitli demokratik örgütlerden 80 ilerici, Ali Hoca'nın katledildiği yerde toplanıp, olayı protesto ettiler. Ve ortak bir bildiri çıkardılar.

4 Mayıs 1987 günü TKSP Türkçe ve Kürtçe, 5 Mayıs 1987 günü ise KOMKAR Türkçe ve Almanca birer bildiri yayınlayarak Ali Hoca'nın PKK'lı ajan provakatörlerce katledildiğini belirttiler.

TKSP'nin bildirisinde PKK'nın kendilerine, KOMKAR'a ve diğer yurtsever örgütlere karşı başlattığı saldırı ve cinayetlerin sistemli ve planlı olduğu vurgulanırken, bunun tipik bir provakasyon örgütünün yöntemleri olduğuna dikkat çekiliyor. Bildiride devamla şöyle deniyor:

"PKK'nın bu provakatör rolü bugün devam ediyor. 12 Eylül sonrasında PKK'nın ipleri, Ortadoğu planında başka güçlerin eline geçti. Şimdi, bir yandan PKK'nın yeni patronları, kendi çıkar ve planları için onun eylemlerine yön verirken, onu bir piyon gibi kullanırken, diğer yandan MIT'in PKK

içindeki elleri boş durmuyor. PKK hem yurt içinde, hem yurt dışında Kürt ulusal hareketine ve genel olarak Türkiye'de devrim ve demokrasi güçlerine karşı bir provakasyon aracı olarak kullanılıyor; faşist rejim ve emperyalist efen-dileri bu eylemlerden yararlanarak Kürdistan üzerindeki planlarını hayata geçirmeye çalışıyorlar." KOMKAR'ın yayınladığı bildiride ise, PKK'nın cuntanın köşeye sıkıştığı bir dönemde **"Anti Terör Timleri"**nin görevlerini üstlendiği belirtilirken, kendileri dışında herkesi hain ilan ettikleri ve bunları **"yok etmek"** için harekete geçtikleri belirtiliyor. Ve şöyle deniyor:

"Diğer taraftan yurt dışında sahneye konan provakatörce eylemler ise, faşist rejime ve yandaşlarına kendi deyişleriyle 'yurt dışındakilerin defterini dürmek' için olanaklar sunuyor, cuntanın Batı'daki yandaşlarının eline kozlar veriyor. Batı ülkelerindeki tutucu yönetimler yabancılara, politik göçmenlere ve onların politik ve kültürel çalışmalarına karşı yeni baskı tedbirleri almak için bu eylemlerden yararlanmak istiyor."

6 Mayıs 1987 günü CUD (KDP-Irak, Irak Komünist Partisi, Kürdistan Sosyalist Partisi, Kürt Sosyalist Partisi, Kürdistan Demokratik Halk Partisi, Irak Sosyalist Partisi) FAC taraftarları, KDP-Iran FAC taraftarları, KKDK ve KOMKAR ortak bir bildiri yayınlayarak Ali Hoca'nın katledilmesini kınadılar. Yine aynı gün Köln Appell ve Bilim Eğitim Sendikası GEW Köln Şube Başkanı Rheinhard Hocker bir bildiri yayınlayarak, 9 Mayıs'ta yapılacak yürüyüş çağrı yaptılar. Aynı zamanda bir imza kampanyası başlatıldı.

Bremen'de ise, 27 Kürt, Türk, Alman örgütü Die Tageszeitung ve Weser Kurier gazetesine ilan vererek, olayı nefretle kınadıklarını bildirdiler ve yürüyüş çağrı yaptılar.

KOMKAR, Ali Hoca'nın alçakça katledilmesini protesto etmek amacıyla dost Alman örgüt ve kişileriyle birlikte 9 Mayıs 1987 günü Hannover'de bir yürüyüş ve miting düzenledi. Yürüyüş 4 bin dolayında kitle katıldı. F. Almanya'nın çeşitli kentlerinden, Batıberlin'den ve diğer Avrupa ülkelerinden gelen arkadaşları, yoldaşları, Ali Hoca'ya karşı son görevlerini yerine getirmeye çalıştılar.

TKSP, KOMKAR, KOMJIN, KKDK, GÖÇMEN ve KOMKAR'a bağlı dernek ve komitelerin getirdikleri çelenk ve çiçekleri taşıyanlar Ali Hoca'nın Kürdistan bayrağına sarılı tabutunun peşinde yerlerini aldılar. Yürüyüş korteji Ali Hoca'nın katledil-

diği yere geldiğinde, çelenkler ve çiçekler buraya bırakıldı. Kitleler saygı durumunda bulundular

Yürüyüşün bitiminde bir miting düzenlendi. Mitingde KOMKAR Merkez Yürütme Kurulu adına bir temsilci Almanca ve Türkçe; TKSP adına bir temsilci, Yeşiller Partisi Hannover örgütünden bir temsilci ve Ali Hoca'nın eşi birer konuşma yaptılar. Ayrıca katledilmesinden 5 hafta önce 27 Mart 1987 günü Ali Hoca tarafından kaleme alınan özgeçmiş ve ajan provakatörlerin son saldırılarını konu edinen bir yazı okundu.

ALİ HOCA'NIN EŞİNİN KONUŞMASI

Değerli arkadaşlar, Eşimin cenaze törenine katılıp bizlere sıcak bir ilgi ve dayanışma gösteren saygıdeğer dostlar,

Tümünüzü bu sıcak ve dostça dayanışmanızdan dolayı en içten duygularıyla selamlıyorum.

PKK'lı ajan-provakatörlerin silahlı saldırısı sonucu katledilen sadece eşim olmuştur. Bu kurşunlar aynı zamanda Kürt halkına sıkılmıştır.

Eşim 20 yıldır Kürt halkının özgürlüğü uğruna mücadele etti. Nice güçlükler ve zorluklara göğüs gerdi. Sömürgeci faşist güçler defalarca onu öldürmek istediler, başaramadılar.

Ama, ne yazık ki bugün sözümona kendilerini bu halkın kurtuluşuna adadıklarını iddia eden PKK'nın eli kanlı katil güçruhları bunu başardı.

Kürt halkı adına ve bir Kürt olduğum için böyle bir örgütün bu halk adına ortaya çıkmasınından utanç duyuyorum.

Dostlar, kardeşlerim, bacılarım,

Üzülmeyin, bir Ali Hoca'yı katlettiler, ama daha nice Ali Hocalarımız vardır. Bu uğurda Ali'nin yerinde savaşacak çok Aliler size yetiştireceğiz. Eşim ve onun gibi onlarca ilerici, yurtseverin kanına giren bu eli kanlı katillerden tarih ve Kürt halkı mutlaka hesap soracaktır. Bundan kimsenin kuşkusu olmasın!

Ali Hocalar ölmedi, ölmeyecek! Anısını yaşatacağız!

Türkiye, Kürdistan, Alman ve diğer uluslardan ilerici, yurtsever örgüt ve kişiler yürüyüş ve mitinge katılarak Ali Hoca'nın şahsında Kürt yurtsever hareketine, tek tek ilerici

kişilere yöneltilen bu insanlık dışı saldırıları kinadıklarını gösterdiler.

Kölner Appell'den Peter Löwisch ile GEW Köln Şube Başkanı Reinhard Hocker'in inisiyatifıyla bir açıklama metni imzaya açıldı. İmza metni kısa süre içinde çok sayıda milletvekili, yazar, sanatçı, gazeteci, avukat tarafından imzalandı. Çağrıyı imzalayanlardan bazıları şunlardır: **Dr. Klaus Bednarz** (Gazeteci), **Manfred Copick** (Avukat), **Conny Gilges** (SPD Federal Milletvekili), **Grüne Alternative Liste** (GAL-Hamburg Yönetim Kurulu), **Heinz Lang** (DKP Merkez Komitesi Üyesi ve Yabancılar Sorumlusu), **Jürgen Maier** (Yeşiller Yönetim Kurulu Üyesi), **Prof. Wolfgang Richter** (Fachhochschule Dortmund), **Jürgen Roth** (Yazar ve gazeteci), **Konstantinos Pappas** (Yunan Cemiyetler Birliği Genel Başkanı), **Jannis Sakellarion** (SPD Avrupa Parlamentosu Milletvekili), **Jürgen Schaufuss** (SPD Milletvekili), **Karl-Heinz Schröder** (DKP Başkanlık Kurulu Üyesi), **Alexander von Sternberg-Spohr** (Tehdit altındaki halkları koruma örgütü), **Klaus Thüsing** (SPD), **Günter Wallraff** (Yazar ve gazeteci), **Ursula Eid** (Yeşiller Federal Milletvekili), **Gültekin Gazioglu** (TÖB-DER Genel Başkanı),

Basın Toplantısı

Daha sonra 21 Mayıs 1987 günü aralarında **Petra K. Kelly** (Yeşiller Milletvekili), **Gerd Bastian** (Yeşiller), **Jürgen Schaufus** (SPD milletvekili), **Klaus Thüsing** (SPD), **Reinhard Hocker** (GEW-Köln), **Peter Löwisch** (Kölner Appell), **Alexander Von Sternberg-Spohr** (Tehdit altındaki halkları koruma örgütü), **Detlew Lüderwald** (Papaz), **Jürgen Roth** (gazeteci-yazar)ın da içinde bulunduğu tanınmış kişiler, 21 Mayıs 1987 günü bir basın toplantısı düzenlediler.

Basın toplantısına çok sayıda milletvekili, yazar, papazın yanı sıra basın mensubu da katıldı. Toplantıda konuşma yapanlar, PKK'nın yaptığı bu terörist eylemlerinin üzerinde durarak, bunların Kürt halkının mücadelesine zarardan başka birşey vermeyeceğini belirttiler. Toplantıya katılanlardan SPD'li **Klaus Thüsing** özetle şunları söyledi:

"Bugün Kürt halkı, yaşadığı her ülkede özellikle de Türkiye'de, her türlü demokratik haklarından yoksun bulunmaktadır. Türkiye ile olan çok yönlü ilişkilerimizden ve F. Almanya'da yaşayan Kürtlerin çoğunluğunun bu ülkeden gelmesi, konuya olan ilginin önemini daha da arttırdı."

Kürt grupları arasındaki olaylara, özellikle PKK'nın terörist eylemlerine gelince; F. Almanya'da yaşayan yabancılara sınırsız politik çalışma hakkı isteyen kişilerden biri olduğum gibi, 5 sene evvel PKK'nın terörist eylemleri konusunda uyarıda bulunanlardan birisiyim de. PKK'nın terörist eylemlerine baktığımızda hemen aklımıza "neden bu ülkenin polisi, anayasayı koruma örgütü ve sorumlu politikacılar gereken önlemleri almıyorlar?" sorusu gelmektedir. Bana göre yetkili mercilerin bu terörist eylemlerden çıkarları var.. Bunun da ötesinde PKK'yı anayasayı koruma örgütünün adamları yönetiyor. Ve PKK'nın yönetici kadrolarına kadar yerleşmişler. PKK'nın bu eylemlerini organize edip kışkırtıyorlar. Böylece bir taraftan Kürt grupları, diğer taraftan Türk grupları arasında terör eylemleri yaratmak istiyorlar. Özellikle KOMKAR'ı başlatıcıları bu terör ortamı içine çekerek, KOMKAR ve yabancılardan oluştuğu diğer demokratik örgütleri kapatmayı planlıyorlar. Diğer bir deyişle yabancılara politik çalışmadan uzaklaştırmak ve susturmak hesapları yapıyor. Bu planı gerçekleştirmek için de PKK maşa olarak kullanılıyor. Katillere dokunulmamasının nedeni de budur.

Anayasayı koruma örgütü, PKK hakkına raporunda yazdıklarından çok şey biliyor. PKK'nın adamları, örgüt yapısı, katillerin isim ve adresleri dahi biliniyor.. Buna rağmen polis, onlara karşı bir önlem almıyor, tersine KOMKAR'a yönelik tedbirlerle başvuruyor. Tüm bu gelişmelerden çıkarılacak tek mantıklı sonuç, yabancılardan demokratik örgütlerini kapatmak için bu şiddet olaylarının araç olarak kullanıldığıdır. Bu amaçla diğer örgütleri kapatmak için gerekli terör ortamı yaratılınca kadar PKK öldürmeye, tehdit etmeye ve de sindirmeye devam edecek."

Papaz ve Hessen Hemşehriler İnsiyatifi Başkanı Detlew Lüderwald ise şunları söyledi:

"Bu basın toplantısına KOMKAR'lı arkadaşlarla dayanışma içinde olduğumu dile getirmek için katılmış bulunuyorum. Kendilerine yönelik saldırıları kendime yapılmış gibi hissediyorum.

Senelerden beri inisiyatifimizin üyesi olan KOMKAR, kollektif ve demokratik anlayışlara örnek bir çalışma yürütmektedir.

KOMKAR, yerli ve yabancılardan kaynaklı doğrudan doğruya çalışmalarıyla Kürt halkının haklı mücadelesine Almanların sempatisini kazandırdı.

Yine KOMKAR sistemli çalışmalarıyla Kürt halkının haklı mücadelesine Almanların sempatisini kazandırdı.

İşlenen cinayetin politik olarak da savunulacak bir yanı yoktur. Bu gibi olaylar sadece Türk hükümetinin işine yarıyor. Hem Kürtler bu yöntemlerle birbirlerini kırarak, hem de Kürt sorunu kamuoyunda prestijini yitirecek. Ve dolayısıyla bu cinayetlerden karlı çıkacak olan tek taraf Türk hükümeti olacak. Ayrıca Alman hükümeti bu olayları bahane ederek Kürt örgütlerini kapatma yoluna gidecek. Son kez belirtmekte yarar görüyorum: Bu şiddet olayları Kürt halkının özgürlük mücadelesine zarar veriyor. Bu anlamda KOMKAR'lı arkadaşlarla dayanışma içinde olduğumu birkez daha belirterek, kendilerine yönelik cinayetlerin son bulmasını ümit ederim."

Peter Löwisch ise şunları söyledi:

"Sadece 1987 yılında PKK tarafından 17 değişik şiddet olayı yapıldı. Biz, güvenlik güçleri ve bazı basının iddia ettiği gibi tüm bunları

(Devamı 15.sayfada)

ÇAĞDAŞ VE DEMOKRATİK EĞİTİME KARŞI TERCÜMAN'IN İFTİRA KAMPANYASI

Nisan ve Mayıs aylarında Tercüman Gazetesi, F. Almanya'daki ilerici, yurtsever Türk ve Kürt öğretmenlerine, birçok demokratik örgüt ve kuruluşun Türk ve Kürt öğrencilerine yönelik eğitimin çağdaşlaştırılması ve demokratikleştirilmesi yönündeki çabalarına karşı "Kızıl Rabita" adı altında ihbarcılığa kadar vardığı bir karalama kampanyası yürüttü.

Tercüman, günlerce F. Almanya'daki 580 bin "Türk" çocuğunun "bölücüler" in ellerine terkedildiğini, "kitapların birer zehir deposu" olduğundan dem vurdu. Okutulan kitapların "Türk tarihinden ve milli kültürden uzak" olduğunu işlemeye çalıştı. Salt bununla kalmadı Tercüman, F. Almanya'nın çeşitli eyaletleriyle Batıberlin'deki ilerici, yurtsever öğretmenlerin listelerini de yayınladı. Onları hem Türk yetkililerine, hem de F. Alman yetkililerine hedef olarak gösterdi.

Tercüman'ı böylesine bir kampanyaya iten neden neydi? Neden durup dururken böylesine bir karalamaya gitmeyi düşünmüştü Tercüman? Bunun bir nedeni vardı elbette..

Bilindiği gibi F. Almanya'da başta Eğitim ve Bilim Sendikası GEW ve üyesi ilerici, yurtsever, demokrat Türk ve Kürt öğretmenler olmak üzere, birçok demokratik örgüt ve kuruluş, Türk ve Kürt çocuklarına okutulan ve Türk hükümetince hazırlanmış kitaplardaki gerici ve faşist öze karşı çıkıyorlar; eğitimin demokratikleştirilmesi doğrultusunda çaba harcıyorlar. Buna KOMKAR'ın geniş destek bulan "Kürt çocuklarına ana dilde ders hakkı" çalışmalarını da eklenince, gerici-faşist çevrelerin çileden çıkması elbette gariptenemez.

Diğer yandan Mart ayı boyunca basında en küçük detaylarına varıncaya kadar "en laikçi" Evren'in de imzasının altında olduğu "RABITA OLAYI" basına yansdı. Birkaç dolar için gerici-faşistlerin işi nereye vardıkları birkez daha gözler önüne serildi. Bu çevrelerin borozanı Tercüman, F. Almanya ve Türkiye'deki bu "tehlikeli" gelişmeleri örtbas edebilmek için böylesine bir karalama kampanyası başlattı. Toplantıların yapılmasına önayak oldu. Konsolosluklar, gerici-faşist dernekler vasıtasıyla toplantılar düzenleyip, F. Alman makamlarına baskı yapmaya çalıştılar. İsimlerini yayınladıkları öğretmenlerin işine son verilmesi için yoğun çabalar içine girdiler.

Tercüman'ın bu yayını üzerine konu, Millet Meclisi'nde de tartışmaya açıldı. "Demokrasi havarisi" kesilen Demirel'in desteklediği DYP'den milletvekili Yılmaz Hastürk, Özal'a soru önergesi sunarak, konunun doğru olup olmadığını öğrenmek istediğini söyledi.

Öte yandan Milli Eğitim Bakanı yaptığı açıklamada F. Alman hükümet ve eyalet yetkilileriyle konuyu görüştiklerini; okullarda okutulan "Türkiye ve Türk aleyhtarı" kitapların kaldırılması talebinde bulduklarını söyledi. Ve kendilerinin Türkiye'den gönderecekleri öğretmenlerin, görevlendirilmesi için hükümet düzeyinde çabalarının olduğunu da söyledi.

Bu çabaların içinde olanlardan birisi de Milli Eğitim Bakanı Müsteşarı sözde prof Cemil Kıvanç, F. Alman yetkililere hitaben şunları söylüyor: "Şayet siz bu Nazım Hikmet'li ve aşırı solcu yazarların hazırladığı zararlı kitapları okutmaya devam ederseniz, ben de Türkiye'de Hitler'in kitabını bastıracağım, okullarda Hitler'in tarihini okutturacağım." (Tercüman, 15.4.1987) Belki diyebilirsiniz ki, bu, Türkiye'deki eğitimin özünü zaten değiştirmez.. Olsa olsa ona çeşni katar. Adam her yönüyle faşist olduğunu gösteriyor.

içinde sözcük olarak geçen "hak, hukuk, emek, sendika" ve "grevleri" bile çok tehlikeli buluyorlar. Ama, Hitler gibi milyonlarca insanın katili ve insanlık düşmanı bir faşistin kitaplarını zararsız görüyor, tercih ediyorlar.

Sömürgeci Türk yetkilileri ve onların has sözcüsü Tercüman, salt ilerici Kürt ve Türk öğretmenlerinden rahatsızlıklarını dile getirmekle kalmıyorlar. Alman öğretmenlerinin okudukları, öğrencilere sundukları bilgilerden de oldukça rahatsızlar. Özellikle Kürtlerin varlığını kabul eden, Kürt halkı üzerindeki baskılara karşı çıkan, bu konuda öğrencileri bilgilendiren öğretmenleri de hedef olarak gösteriyorlar. Hani utanmasalar F. Alman yetkililerinden Alman öğretmenlerin işlerine son vermelerini isteyecekler. Hiç şüphe yok ki, bu ırkçı-faşistler, kendi kendilerine şöyle düşünüyorlar: "Ah, siz bir de Türkiye'de öğretmen olacaktınız ki, size dünyanın kaç bucak olduğunu gösterecektik.. Kalkıp, Kürt, Kürdistan, Nazım Hikmet gibi bölücü, komünist düşünceleri damarlarında asil kan bulunan Türk çocuklarına aşıyorsunuz..."

Tercüman Gazetesi'nin bu yayını üzerine Bilim ve Eğitim Sendikası GEW, yalan, hakaret ve halkı kıskırtmadan dolayı Tercüman'ı mahkemeye verdi. GEW Genel Başkan Yardımcısı Joachim

İşte bu bile tek başına "Kızıl Rabita"nın asıl amacını göstermeye yetiyor. Tercüman gibileri ders kitaplarında alıntı yaptıkları Nazım Hikmet'in şiirinde dile getirilen "insanın insana kulluğunu yok etmeyi", "hür ve kardeşçe yaşamayı" okuma parçaları

Albrecht, "Bu, bir temizlik kampanyasıdır. Türkiye 1980'de içerde gerçekleştirildiği temizliğe şimdi Avrupa'da devam etmek istiyor. F. Almanya'da halen 2 bin 200 Türkiyeli öğretmen görev yapmaktadır. Bunlardan 664'ü Türk Milli Eğitim

Bakanlığı'na bağlı, diğerleri ise, eyalet okul müdürlüklerine bağlı olarak çalışmaktadırlar. Ve F. Almanya eğitimi sistemini takip etmek zorundadırlar. Ankara'daki rejimi rahatsız eden konuların başında da bu gelmektedir. dedi. Albrecht konuşmasını şöyle sürdürdü: "Türk hükümeti eğitim konusunda uzun süredir baskı yapıyordu. Türk Milli Eğitim Bakanlığı da eyalet yetkililerine talepte bulunarak, Türk öğretmenlerinin tayininde Ankara'nın söz sahibi olmasını istedi. Demokratik çizgide hareket eden öğretmenlerin pasaportları hiçbir sebep gösterilmeden uzatılmıyor, bazılarına ise Türkiye'ye geri dön çağrısı yapıldı. Geri dön çağrısı yapılan bu öğretmenler, TÖB-DER'e üye oldukları için bile ceza görecektir. Kendileri Türkiye'ye döndüklerinde hapis ve işkence görecektir. Bütün bunlar öğretmenleri bekliyor..."

Bunun yanı sıra, İG METAL sendikasının yayın organı METALL dergisinin 10. sayısında (Mayıs) konu ile ilgili bir yazı yer alıyor. Yazıda şöyle deniyor: "Şimdiye kadar 50 öğretmenin pasaportuna el konulmuştur. Gerekçe ise, yurt dışında Türkiye'yi kötülemek.. Pasaportu ellerinden alınanların çalışma izni iptal ediliyor. Bu da, o kişinin sınırdışı edilmesi, Türkiye'ye gönderilmesi demektir. Türkiye'ye gitme, işkence, hapis demektir. 1980'den beri Türk hapishanelerinde 38 öğretmen işkence edilerek öldürüldü."

Konunun önemi açık.. Çocuklarımızın gerici-faşist bir eğitimden geçirilmesini istemiyorsak, demokrat ve yurtsever öğretmenlerin işten atılıp yerine gerici-faşistlerin atanmasını istemiyorsak, tüm demokratik örgütler el-ele verip bu aşagılık kampanyayı yürütmeliyiz.

Kürtçe Radyo Yayımına Karşı Kampanyalar ve Çarpıtmalar

"Kızıl Rabıta" yayınıyla birlikte Tercüman Gazetesi, Dortmund'da yapılan haftalık 15 dakikalık Kürtçe yayına karşı da kampanya başlattı. Haftada 15 dakikalık Kürtçe yayın, sömürgeci Türk burjuvazisini ve onun yurt dışındaki temsilciliklerini, ırkçı-faşist güçleri, Tercüman Gazetesi'ni öylesine rahatsız etmiş olacak ki, radyoya karşı tüm bu güçler saldırıya geçtiler. İmza kampanyaları, Radyo Dortmund Enternasyonal: "Hayır Teşekkürler" biçiminde pullar çıkardılar. Redaksiyona çeşitli biçimlerde baskı unsuru olmaya çalıştılar. Kürtçe türkçeleri tercüme edip sözümona politika yapıldığını ispatlamaya çalışarak, yayının durdurulmasını talep etmeye kadar işi vardurdular..

Öte yandan Tercüman Gazetesi, Federal hükümetin yabancılar sözcüsü Funke'nin sözde Kürtçe yayına karşı çıktığını söyleyip, kendisine destek ara-

ması da işin cabası.. Yine Türk Dışişleri yetkililerinin federal hükümet nezdinde bu konuda girişimlerde bulunacaklarını yazan Tercüman, sömürgeci-faşist rejimin Kürt halkına ve onun kültürüne karşı düşmanlıklarını, işgal ettikleri ülkemizden binlerce kilometre öteye bile taşıma ve bu konuda Batı'daki dostlarından gerekli desteği bulma yönünde çaba içine girdiklerini gösteriyor.

Tercüman'ı, bilcümle ırkçı-faşisti telaşa düşüren ne? Hani Kürt diye bir halk, Kürdistan diye bir ülke, Kürtçe diye bir dil yoktu!.. "Olmayan" birşeye karşı bu kadar telaş, bu kadar kampanya niye?.. Demek ki, Kürt diye bir halk, Kürtçe diye bir dil var. Var ki o dilde yayın yapılıyor. Türkiye'deki 12 Eylül faşist rejiminin, halka süngü gücüyle ka-

bul ettirdiği "Anayasa" denen paçavraya o dili, "yasak dil" diye koymasını sebepsiz değil!..

Tercüman Gazetesi'nin ince bir demagoji ile çarpıttığı konulardan birisi de, KOMKAR'ın yayın organı olan Dengê KOMKAR Gazetesi'nde çıkan "İsveç'te Anadillerine Kavuşan Kürt Çocukları" konulu yazıyla, Dortmund'daki radyonun PKK'ya maledilmesi oldu. "Türk çocuklarına Kürtçe dersler veriliyor" diyerek, gazetemizde çıkan yazıları ve gazetemizi PKK'nın yayın organı olarak göstermesi oldu.

KOMKAR, Tercüman'ın bu yayını üzerine kendisine bir tezkip gönderdi. Daha sonraki günlerde bu tezkip, "KOMKAR'ın Açıklaması" biçiminde Tercüman'da yer aldı.

24 OCAK MODELİ ve SÖNEN UMUTLAR (Baştarafı 6. sayfada)

litika, tarım alanında büyük tahribata neden oldu, küçük üreticiyi güç duruma düşürdü. Özal, kısa bir süre önce bu sektöre 30 milyar liralık kaynak aktarılacağını söyledi ve bunu köylüye bir iylikmiş gibi yutturmaya kalkıştı. Oysa bu tümüyle bir aldatmacadır. Bunu daha çok büyük toprak sahiplerinin işine yarıyacağı gerçeği bir yana, aslında net bir kaynak aktarma da değil. Bu olsa olsa köylünün 1980'den bu yana uğradığı büyük kayıplarda nispi bir hafiflemeyi sağlamaya yarıyabilir. Hükümetin bu tutumu, girdiği evden çaldığı onlarca parçalık eşyadan birini sahibine geri veren ve bunu da iyilik diye yutturmaya kalkışan hırsızın ki-ne benzer.

Enflasyona Teslim Bayrağı

"24 Ocak Modeli"nin ve dolayısıyla bu modelin ilanından sonra işbaşına gelen siyasal iktidarların ekonomik alandaki en önemli hedeflerinden bir tanesi enflasyonu düşürmektir. Hele hele Özal için bunun öylesine büyük bir önemi vardı ve ANAP hükümeti konuyu öylesine ön plana çıkarmıştı günlük yaşamda Özal ile enflasyonun isimleri hep birarada anılır oldu.

Başbakan Özal, geçmişte sürekli olarak enflasyonu tek haneli rakamlara, yani yüzde 10'un altına indirmenin zorunluluğunu dile getirdi, bunun için mücadele ettiklerini, edeceklerini söyledi. Ancak ANAP iktidarı enflasyonla başa çıkamadı, ona yenik düştü. Bu iktidar işbaşına geldiği 1983'ten bu yana enflasyon konusunda tespit ettiği hedefleri birkez olsun tutturmayı başaramadı. 1987 yılındaki durumu ise tam anlamıyla

bir komedidir. Hükümet, bu yılın bütçesinde enflasyonu yüzde 20'de tutmayı planlamıştı. Oysa daha yılın ilk üç ayında yüzde 12'i aşan bir fiyat artışıyla karşı karşıya kalındı.

Özal, bundan bir süre önce kalkınmakta olan bir ülke için (ve tabii Türkiye'yi de kastederek) yüzde 30'un üzerinde seyreden bir enflasyon oranını normal karşıladığını, bunu önemsemediğini söyledi. Bu, başbakanın hükümetinin enflasyon karşısında aldığı yenilgiyi kendi ağzıyla itiraf ve ilan etmesinden başka birşey değil. Özal bu tutumuyla enflasyona pes etmiştir. ANAP iktidarı, bu sonucu ilan etmekle kendi kendisini inkar etmiş, hiçe indirmiştir.

Kuşkusuz, Özal'ı böyle davranmaya iten sadece onun bugüne kadar başarısızlıkları değil. ANAP hükümeti heryönüyle bir erken seçim hazırlığı içinde görülüyor. Buna uygun ekonomik kararlar alınıyor. Bu durumun da fiyat artışlarını daha bir tirmanışa geçireceği açıktır. İşte Özal, butürden açıklamalarıyla aynı zamanda kitleleri daha hızlı fiyat artışlarına hazırlamaya çalışıyor.

Aslında gelinen nokta çok önemlidir. Yerli ve yabancı tekeli sermayenin ve onun has iktidarının ekonomik politikası iyice batağa saplanmış bulunuyor. 24 Ocak modeli ve onun savunucuları birkez daha ideolojik olarak tükenmişlerdir. Böyle bir iktidarın birgün bile işbaşında kalmaması, çekip gitmesi gerekir. Ama kasaba tüccarı Özal'ın hiç de buna niyeti yok. O, şu sıralarda seçim hesaplarıyla birlikte geniş kitlelerin sırtındaki yükü daha da ağırlaştıracak "önlem paketleri" hazırlamakla meşguldür.

ELÎ XOCE BÎ DESTÊ APOCIYAN HAT KUŞTIN

(Destpêk Rûpel ! 16. da)

Ji ber mêrxasi û jêhatiya wi pir nav lê hat kîrîn. Disa tev hevalên xwe pez xwedî kîr, bostan serrast kîr. Bî vi awayî bî hevalên xwe ve li Kurdistanê Iranê da bî xwedîkirîna pez û bî çandiniyê ve xwe bî xwe xwedî kîrîn. Para Eli Xoce di nav vi kari da gelek ber bî çav bû.

Dawiya sala 1983 an Eli Xoce, hate Elmanya Federal û muraacatê mi-haciriyê kîr. Li bajarê Hannoverê di demek kurt da bî xebatkari û durîstiya xwe di nava karkerê Kurd û Tirk da ciyekî bî rumet ji xwe ra çêkîr. Bî bir û bawerîya sosyalizmê û welatparêziyê ve xebatkaran bî rêz kîr. Di Kongra KOMKAR ya 8'an da ji bo Komita Giştî hat hîlbijartîn. Aliki ve ji seroktiya Komita Karkerên Kurdistanê Hannoverê bî rêve dîbir. Ajan provakatoran berê ji çend caran Eli Xoce tehdîk kiribûn û êriş anibûn ser wi.

Heval û Dostên Eli Xoce Erkên Ser Milên Xwe Ji Bo Wi Bî Camêri Anin Cih

Duh şehîdkirîna Eli Xoce, ji çar aliyên Elmanya Federal û dewletên din hevalên wi ref bî ref hatin bajarê Hannoverê. Her vê rojê gelek rêxistinên Tirk, Kurd, Elman û neteweyên din li bajarê Hannoverê civiyan, belavokek derxistin, vê bûyêra namer-di protesto kirin. Ciyê ku Eli Xoce hatibû şehîd kirin civiyan, hurmeta xwe jê ra anin.

Roja 4'e meha Gulan 1987 Partiya Sosyalist a Kurdistanê Tirkîyê (PSKT), bî zimanê Kurdî û Tirkî, disa 5'ê Gulanê KOMKAR, bî zimanê Elmani û Tirkî belavok derxistin. Derheqê jiyân û tekoşîna Eli Xoce da nivîsin ku, ev şoreşgerê Kurd bî destê PKK hatiye kuştin.

PSKT di belavokê xwe da usa digot: "Piştî 12 îlona sala 1980 bendê PKK ket destê hêzên din li Rojhilata Navin. Niha, bereki ve axa û patronên PKK yên nu, gora daxwaz û mafên xwe, ji PKK ra rê rast dîkin wê wek leyistok bî kar tinin, bereki ve ji, MIT (istihbarata Tirkîyê) dest vala nasekine, bî tiliya xwe ya nav PKK, ev ji gelek plan û komployan diceribine."

Di belavoka KOMKAR'ê da ji, usa tê gotin: "Vê demê ku cunta rind hatiye şidandin, û ketiye tengasiyê, PKK, vezifa gruba teror ya diji şoreşger û welatparêzan li her derî hildaye ser milê xwe. Hemû rêxistin û kesan, wek 'çaş' dihesibîne û dixwaze hemîyan ji ortê rake. Lê PKK bî van kîrînen xwe malzemên nuh dide dest cunta û

hevalbendên wi. Hukumetên paşverû yê Ewropa dixwazin van bûyeran bîkîr sedemek û xebata çandî û siyasi yê biyaniyan li welatê xwe qedexê bîkîr.

Disa roja 6'ê meha Gulanê CUD (PDK-Îraq, Partiya Komunista Îraq, Partiya Sosyalista Kurd, Partiya Sosyalista Kurdistanê Îraq, Partiya Gel ya Demokratika Kurdistan, Partiya Sosyalista Îraq) Elmanya Federal, PDK-Îran, KKDK û KOMKAR bî zimanê Elmani bî hev ra belavokek derxistin. Kuştina Eli Xoca lanet kirin.

Disa vê rojê Kolner Appel û serokê sendika mamostan (GEW) liqê Koln Rheinhard Hocker bî hev re belavokek derxistin; kuştina Eli Xoce lanet kirin, bangê meşînê kirin.

Li bajarê Bremenê 27 rêxistinên Tirk, Kurd, Elman û neteweyên din bî hev ra ilan dan rojnaman û bangê meşînê kirin, kuştina Eli Xoce protesto kirin.

KOMKAR, hêz û kesên Elman, Kurd, Tirk ên dost, di roja 9'ê Gulanê da bajarê Hannoverê da xwepêşandin û mitingek pêk anin. Nêzikê 4 hezar kes tevî xwepêşandanê bûn. Pey tabûta Eli Xoce ku, bî ala Kurdistan ve hatibû pêçandin, berpirsiyarên PSKT, KOMKAR, KKDK, GÖÇMEN, KOMJIN bî gulan ve meşîyan. Ev gul û çelengan ciyê ku Eli Xoce hatibû qetilkirin, hatin danin. 4 hezar kes bî hev re kuştina Eli Xoce carek din protesto kirin.

Dawiya meşînê mitingek pêk hat. Di mitingê berpirsiyarê KOMKARê bî zimanê Tirkî û Elmani, berpirsiyarê PSKT, berpirsiyarê Partiya Keskan ya beşa Hannoverê û jina Eli Xoce axiftin. Di gel van gotarek ku 5 hefte beriya kuştina xwe Eli Xoce nivîsibû û behsa jiyân û tekoşîna xwe û êrişên Apociyan dikir, hat xwendin.

Civin Bo Rojnamevanan

Piştî kuştina Ali Xoce, bî navê Kolner Appell Peter-Chr. Löwisch û serokê sendika mamostan Reinhard Hocker, kampanyek bo imzayê vekirin. Heyani roja iro pir rojnamevan, nivîskar, mebus, ronakbir, papaz, endamên partiyan bî imza xwe ve pişgiriya ve kampanyayê kirin. Ji wan hindek ev in;

Dr. Klaus Bednarz (Rojnamevan), **Manfred Coppick** (Avukat), **Conny Gilges** (Mebûsê SPD), **GAL-Hamburg**, **Jürgen Roth** (Rojnamevan û nivîskar), **Heinz Lang** (Endamê Partiya Komünist a Elman a Komita Navbendi), **Günter Wallraff** (Rojnamevan û nivîskar).

Di gel vê kampanya imzayê, pir mebus, rojnamevan, papaz bangek derxistin ku di roja 21ê Gulanê civinek bo rojnamevanan pêk binin.

Di civinê da mebûsê SPD Klaus Thüsing, Papaz Detlew Lüderwald,

Alexander von Sternberg-Spohr û pir kesên din axiftin. Hemûyan kuştina Eli Xoce lanet kirin. Carek dinê eşkere kirin ku, ev karana xwestekên dijminên gelê Kurd in. Mebûsê Partiya Sosyal Demokrat K. Thusing axiftina xwe da usa got:

"**Polêzê Elman tev PKK kar dike. Bûyêrên ku bî destê PKK pêk tê, ji aliyê polêzên Elmanan tê plankirin. Daxwaza polêzên Elman ev e: Dixwaze KOMKAR ji bîkşîna nav terorê. Bî wi awayî dixwaze KOMKARê û rêxistinên demokratik yê din qedexê bike. Ango ji xwe sedemê derxe.**"

Di civinê pir rojnamevan beşdar bûn. Pir rojnamên Elman û Tirk cih dane vê civinê.

Li Ser Hindek Şaşi û Xeleti

Iro, hêzên demokratik yê Tirkîyê û Kurdistanê li hember provakasyon-

(Dumahik Rûpel 15. da)

HALK TÜRKÜLERİNDE DERSİM İSYANI-4

MUNZUR ÇEM

Hayin aşiretlerin evi yıkılsın,
Para ve rüşvet karşılığı ölümümüze
razi olmuşlar,

Ama biz ortadan kalkınca,
Yarın öbür gün sizin haliniz
Ermenilerin halidir.

Döğüşük,
Aldık yedi kuşağımızın öcünü,
Dağda ölümü sorarsan
Bizim için saltanattır.

Pişmanlık, Dersim türkülerininin önemli bir başka konusudur. Özellikle de savaşmayan, hükümete yardımcı olan veya tarafsız kalan ama sonunda da Kemalizin tirpanına uğramaktan kurtulamayan aşiretlerle, onların ileri gelenleriyle ilgili türkülerde bu çok açık biçimde göze çarpıyor. Xidê Alê İsmê'nın Türküsü (*Lawîk a Xidê Alê İsmê*) bunlardan biridir. Haydaran aşireti reisi Hıdır Ağa bu türküde silaha sarılmayı terkedişlerini şöyle dile getiriyor:

*De way way way way,
Keko bra way,
Bra, Xıdır vano: "kora ke marê amê,
Ma çekê xo kêrdi topi bêrdi,
Nazma de teslim kêrdi day."*

...
*Vano, "bra na zalim i ma
qirkêrdime,
Cendegê ma têda kerdê vera tij e,
Bra Hıdır vano: "na kelepurê ma
Wertê Kirmanciye de çira honde
biyo ucuz."*

Eh vah vah vah vah,
Kekom kardeş vah,
Kardeş, Hıdır diyor "körlüğümüze
bak ki,

Topladık silahlarımızı götürdük,
Teslim edip verdik Nazîmiye'de"

Diyor: "kardeş bu zalim kırdı bizi,
Cesetlerimizi güneşte bıraktı,"
Kardeş! Hıdır diyor ki "talan edilen
mal-mülkümüz,
Neden bu kadar ucuzladı Kürtlerin
arasında."

1937 yılının sonbaharında aralarında Seit Rıza'nın da bulunduğu 17 kişi Elazığ'da idam edildi. Bu olay daha sonraları Dersim'de söylenmekte olan bazı türkülerle konu oldu. Bunlardan biri olan Kureşan reislerinden Seit Hüseyin (Sêy Usê) bir taraftan yerini yurdunu terketmek zorunda kalmasından duyduğu üzüntüyü, hasreti dile getiriyor, bir taraftan da uğradığı haksızlığa değiniyor.

*"De welat welat mêret çiqas
şêrino,
Hal be hal destê mordemi cıra*

*nê beno,
Begê mı kerdo Vilê Sorpiyani,
Hona welat cıra oseno,
Rêyê xora têpa nade,
Berbisê dar û kemer torê yêno.*

*De biye biye wela bêgê mı biye,
Hêfê mı yêno bı Sêy Uşên i
Heqê dina zoneno ke reisê
Kirmanciyo,
Ewro axlerê Dersim dê arê
Berdê verê daraxaciye,
Cıra persenê souvêrê dinê islamiye,
Sêy Usê vano: "Sêy Rıza,
Tıra xo ver mekuye,
Ewro roza des û dî İmamûna
Yêki zê ma kafir deste hit biyê."*

Ah memleket memleket meret ne
kadar da şirindir
Kolay, kolay vazgeçemiyor insan
kendisinden,
Beyim Sorpiyan sırtına varmış,
Hâlâ memleket görünüyor
kendisinden,
' Dön de arkana bak bir kez,
Taşların ağaçların ağlıyası geliyor
senin için"

Oldu oldu oldu begim olan oldu,
Yazığım geliyor Sey Usen'e,
Tanrı bilir ki Kürtlerin reisidir.
Bugün Dersim ağalarını toplamış,
Götürmüşler darağacının önüne,
Ahiret soruları soruluyor
kendilerine,

Sey Use diyor: "Sey Rıza,
Üzülme sen kendin için,
Bugün on iki imamların günüdür,
Onlar da bizim gibi kafirin eliyle
yok olmuşlar."

Yusufan aşiret reisi Kamer Ağa daha önceleri, çatışacaklarına dair Seit Rıza ile birlikte yemin etmiş olanlardan biriydi. Ancak daha sonra bundan vazgeçiyor. Buna rağmen oğlu Fındık 1937'de Seit Rıza ile birlikte Elazığ'da asıldı. Onunla ilgili türkünün bir dördlüğünde de şu sözlere rastlıyoruz:

*Tırko, Tırko, Tırko,
Tırko zındıqo
Estora dare,
Bêgê mı Fındıq'o.*

Türk Türk Türk,
Zındık Türk,
Darağacına astığı
Beyim Fındıktır.

Oğlunun asılmasından sonra Kamer Ağa'nın hükümetle arası bozulmuyor, tersine daha da iyileşiyor. Kamer Ağa Türk askerine elinden gelen her türlü yardımı yapıyor. Ama 1938 yılında direniş kırıldıktan sonra Kamer Ağa ve

aşireti de büyük kayıplara uğruyorlar. Balıkesir Cezaevine gönderilen Kamer, geride kalanlara mektup yazıyor ve aile bireylerinin başına neler geldiğini soruyor. Türki'de bu mektuptan da bahsediliyor ve şöyle deniyor:

*Qemer Axa mektuve rusneno,
Vano "Hota û bonc xortonê çê
mira,
Kam weso kam merdo?"
Vano "Torge sano gilê Koyê Sur i,
Laşêr amo qonaxê to binera tastora
berdo,
Xortonê çê tora kes nê mendo."*

Kamerağa mektup yolluyor,
Diyor "Evimin yetmişbeş
delikanlısından,
Kimler sağ, kimler öldü?
Diyor: "Kırmızı Dağın Tepesini dol
aldı,
Sel geldi konağımı süpürüp götürdü,
Evinin delikanlılarından kimse
kalmadı,"

Görüldüğü gibi Kamer Ağa hapis-haneden yazdığı mektupla ailesinde mevcut yetmiş beş delikanlının akibetini soruyor. Buna karşılık verilen cevapta ise onlardan hiç birinin kalmadığı ve konağın yok olduğu belirtiliyor. Kamer Ağanın köyü Tulık, Kırmızı Dağ'a yakın olduğu için de konağın yakılıp yıkılması, Kırmızı Dağın Tepesine dolu yağması ve ordan kalan sel tarafından alınıp götürülmesi benzetmesiyle ifade ediliyor. Yeri gelmişken şunu da belirtmekte yarar var: 1938'de harekate katılan tümenlerden biri Kırmızı Dağ'a mevzilenmişti.

Dersim isyanından önce, gerek aşiret içi ve gerekse aşiretlerarası çatışmalarda ölen ünlü silahşörlerle ilgili olarak isyan yıllarından sonra söylenen türkülerde; o ölüm olayı ile isyan arasında bağ kurulduğu da oluyor. Örneğin bir aşiret içi çatışmada öldürülen Demenanlı ünlü silahşör Silo Sur (Kırmızı Silo) türküsünde annesi aşiretine şu şekilde sesleniyor:

*Bor Gınıya ve Hiri
Mayê vana,
"Aşira xayine Silêmanê mı mekisê,
Rozê eskerê Tırk çadıru sahenno
gilê Ko'yê Sur i,
O sire sma Silemanê mı anê ra xo
vir i."*

Bor, Gınıye'de bolluk,
Annesi diyor: "hayin aşiret
Sileman'ımı öldürmeyin,
Bir gün Türk askeri Kırmızı Dağ'a
kurar çadırlarını,
Siz o zaman hatırlarsınız
Sileman'ımı."

(Bitti)

LI DESTPÊKA BIHARÊ DA PIRTUKA NÛBAR

Dî vê serê biharê da pirtûka giranbûha û qedim a Kurdi NÛBAR kete destê me. Jî ber ku bî tipên Latini hatiye çapkîrî û xwendewanên nûgîhişti wi dîkarin bixwînin.

Lî ser şexsiyeta Ehmedê Xani ne hewceye ku em dûr û dirêj binivîsin. Ew mamoste, şair û pisporeki Kurdperwer bû. Dî dewra xwe da berhemên hêja bo me Kurdan hişt. Mem û Zîn me xwend. Nûbar jî nû dîkeve destên me. Pirtûka sîsêyan Eçida Îmanê hin bî tipê Latini nehatiye çapkîrî.

Melle û feqiyên Kurd ên berê gel xwendina dini, yeqîn kitêbên Kurdi jî dîxwendin û jî ber dîkîrîn. Pîraniya wana jî ber xwe nuha jî helbest û beytên Feqiyê Teyran, Melle Cîzîrî û hwd. dîxwînin. Jî van yek jî pirtûk û beytên Ehmedê Xani ya NÛBAR e.

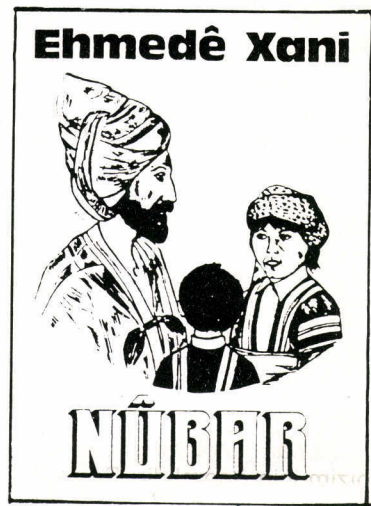
Xaniyê nemûr vê pirtûkê dî sala 1094 meha Adarê yanî meha Newrozê da nivîsiye. Em jî Newroza sala 1987 an da dîxwînin. Dî pirtûkê da em baş têdîghên ku çawa qîmetê daye piçûkan wek duweroja Kurdistan wana dîtiye. Bî welatheziya xwe û bî sînetkariya xwe ve vî kitêbê xemilandiye.

Dî destpêkê da usa dinivîse:
*'Ne jî bo sahib rewacan
 Belki jî bo Bîçûkê Kurmancan
 Weki jî Quranê xilas bin
 Lazim e li sewadê çavnas bin*

...
*Umîda me jî tîfalan
 Ku me emel betalan
 Dî weqtê dewr û dersan
 Bîkin inam û îhsan*

Pirtûk, ferhengêki Erebi-Kurdi ye û kême kelime têda hene. Lê bî wezn û qafiye hatiye nivîsandin. Şîret û gotînen pêşketî û Kurdperweriyê têda tîjî ye.

Disa em rêzê mamosteyê serbilind binivîsin:

*Ger dê te meqsûdek hebi, lazîm
 diwê lê bêy bî lez
 Xesma te mebûdek hemî, daim dî
 emrê wi bîbez*

...
*Her çî kesê ilmekî qenc xwendiyê
 Dewlet e, ger wî bî esîl zaniyê.*

Dewlemendiya çand û edebiyata Kurdi him çapkîrîna efrandinên qedim him jî bî efrandinên nû ve dibe û her pêşta dîçe. Jî ber ku her tîştên nû lî ser bîngêhen kevn û herî baş da bejn dîde û geş dibe.

Pirtûk, dî nav weşanên ROJA NÛ lî Swêdê hatiye çapkîrî. Latîni û Erebi dî nav pirtûkê da tevayî hatiye çapkîrî.

X A Ç E R Ê Z

ÇEPERAST

- 1/ Nivîskarê pirtûkên Jiyanê Bextewar, Şivanê Kurd... Serbest.
- 2/ Bang... Xwarîna pez û dewaran.
- 3/ Dîji sar... Kevn, jî hevketî.
- 4/ Kuçîk (beropaş)... Azakîrîm... Mîrîşka şeş mehi.
- 5/ Zeman, wext... Ne nêr e... Dîji erê.
- 6/ Jî vir pêve... Lî her malê da heye. . Bîzîne 6 mehi.
- 7/ (W) were dawiyê

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	E	R	E	Ş	E	M	O		A	Z	A
2	H	E	W	A	R		A	D	I	F	L
3	M		G	E	R	M		R	I	Z	I
4	E	S		E	M	U		V	A	R	A
5	D	E	W	R		M	E		K		N
6	E	D	E		D	E	R	I		K	A
7	X	E		K	E	T	I	N		A	R
8	A	M	R	E	S		Ş	A	N	D	
9	N		O	T	E	L		R		Î	S
10	A	S	K		S	A	F			N	E

dibe navê razanê... Fêla ketinê... Zîmanê Kurdi jî kîjan gurubê ye. 8/ Sar (beropaş)... Dîji neşand. 9/ Rêwitiyê da qonaxa razanê... Navê pêxemberek. 10/ Dengê girînê... Helkîrîm... Dîji mê.

SEREJÊR

1/ Nivîskarê pirtûka Mem û Zîn. 2/ (Ş) were dawiyê dibe navê rengêki... Hoy, sebep. 3/ Dî koma cinavê kesan yê rasti da yê yekani a pêşin. . Dî koma cinavê kesan yê rasti da yê yekani a paşin... Kesên ku çavên wan nabine.(beropaş). 4/ Bahozê berfê... Dîji neket. 5/ Xalîçê mezin (beropaş)... Sê cara sed (beropaş) 6/ Qedîr... Dî muzîkê da notayek. 7/ Ap... Hîcûm, hemle. 8/ (K) were serî jî beranê bê kîloç ra dibêjin... Jî gelê Îranê ra dibêjin (beropaş). 9/ Dî Rojhilata Navîn da navê dewleteki kolonyalist. 10/ Ew ciyê ku heywan tê da alif dîxwînin... Ciyê ku qa dîkevê. 11/ Naveki mêran... Hêjmareki. 12/ Alîkîrîn, piştgîrtî... Hevir jê çêdibe.

Bersîva hejmarê berê

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
1	G	A	Z	I	M	U	H	A	M	M	E	D
2	A	R	A	V		D	E	R		E	R	E
3	R	A	K	E	R		N	I	Z	E	D	M
4	A	M	A	D	E		E	K	A	R		A
5	N		K		S	E	K	A	N		R	
6	H		R	E	X		R	I	S	P	I	
7	X	E	M		K	A	L	I	N	E		
8	A	D	A	R		R	Û		G	A		
9	Z	A	S	A	R		L		E	Z	A	P
10	I	D	E	K		S	E	R	H	A	T	I

ALİ HOCA... Baştarafı 9. sayfada

Kürt grupları arasındaki olaylar olarak görmüyoruz. Bu şiddet olayları aynı zamanda politikacılar tarafından körüklenen yabancı düşmanlığını daha da kızdırtmak için kullanılacaktır.

Gördüğümüz diğer bir tehlike de PKK'nın şiddet eylemleri gerekçe gösterilerek tüm Kürt örgütleri yasaklanmak isteniyor. Bu yasak senelerdir Alman örgütleriyle, sendika ve kiliselerle, partilerle birlikte çalışmalar yapan demokratik örgütleri de kapsayacaktır.

F. Alman güvenlik güçlerinin tavrı bizim için önemlidir. Bu terör eylemlerine karşı güvenlik güçlerinin bir somut tavrı yok. Tam aksine saldırıya uğrayan güçlere karşı tavrı takin ediyor."

Alexander von Sternberg-Spohr ise şunları söyledi:

17 yıldan beri Kürt sorunu ile ilgilenen bir örgüttenim. Kişi olarak ise, daha fazla bir süredir bu sorunla ilgileniyorum.

1984 yılından beri F. Almanya'daki Kürt topluluğuna verilen bu zararları önlemek için uğraştık. Bir taraftan PKK'dan tanıdığımız insanlarla konuyu konuşurken, bir taraftan da onları destekleyenler vasıtasıyla etkili olmaya çalıştık. Sonuç olarak bu partinin terör eylemlerini Avrupa ve F. Almanya'ya da taşımış olduğudur. Yayınlarından da anlaşılacağı gibi bu örgüt, terörü sistemli bir hale getirmiş.

F. Almanya, Kürt örgütleri için çok önemlidir. Burada 300-350 bin arasında Kürt yaşıyor. Güçlü bir potansiyel oluşturuyorlar. Edindiğimiz izlenim ve yayınlarından okuduğumuz kadarıyla bu örgüt, bu potansiyeli suistimal ediyor."

Yapılması Gerekenler ve Bazı Yanlış Tavırlar Üzerine

Türkiye ve Kürdistan devrimci, demokratik güçleri, bugün gelinen noktada büyük bir provakasyonla karşı karşıyadırlar. Bu provakasyon, PKK eliyle sahneleniyor. Her ne kadar Türk ve Alman burjuva basını bunu "Kürt örgütleri arasındaki hesaplaşma" olarak lanse etmeye çalışıyorlarsa da, bunun böyle olmadığı açıktır. Sahnelenen oyundan tüm Türkiyeli ve Kürdistanlı örgüt ve kişilerin zarar görecekleri ortada. Nitekim gelişmeler (Hamburg'da toplanan eyalet polislerinin ve Nisan ayı içinde F. Alman İçişleri Bakanı'nın Zimmermann'ın açıklamaları) bunun böyle olacağını gösteriyor. Bu plan, faşist rejimin ve onun Batı'daki ağababalarının uzun süredir ha-

yal ettikleri ama hayata geçiremedikleri birşeydir. Buna karşı çıkmak, tüm ilerici, yurtsever, devrimci örgütlerin, tek-tek kişilerin görevi olmalıdır. Yoksa "Bana dokunmayan yılan bin yaşasın" mantığıyla hareket etmek kimseye birşey kazandırmayacaktır.

Bu olayların bilincinde olan, sorumluluk taşıyan, her örgüt ve kişi PKK'nın ısrarla sürdürdüğü bu eylemleri üzerinde kafa yormalıdır. Susmak, tavırsız kalmak, bu alçakça planı hayata geçirmek isteyenlerin ekmeğine yağ sürecektir.

Gecikilmiş de olursa bu provakasyona karşı tavrı takinilmalıdır. Sesiz kalmak, gerekçesi ne olursa olsun, olan biteni onaylamaktır...

Diğer taraftan PKK şeflerinin ardından gözü kapalı gidenlere de görevler düşmektedir. Ajan provakörlerin yönettiği bu örgüte daha fazla kan vermemek gerekir. Halkımızın kurtuluşuna inanmış iyi niyetli yurtsever insanların kanına girerek, Kürdistan kurtarılmaz. Yurtsever insanların cesetleri çiğnenerek ulusal kurtuluş sağlanamaz.. Eğer gerçekten ülkemizin kurtuluşuna inanıyorsanız, bu ruh hastalarının yurtsever insanları ölüm hedefi olarak göstermelerine karşı çıkın!... Elinizi yurtsever kanına bulaştırmayın... Ancak böylelikle halkımızın kurtuluşuna hizmet edilmiş olunur...

ELİ XOCE BI DESTÊ APOCIYAN HAT KUŞTIN

(Destpêk rûpel 12. an da)

nek mezın in. Ev provakasyona bi destê PKK tê çêkırın. Çava ku rojnamên Elman û Tirk dinivisın, ev, pêvçûna navbeyna rêxistinên Kurd nîne. Baş eyane ku, ev bûyêra vê zîrara xwe bighine hemû rêxistinên Kurdistan û Tirkîyê.. Beyana Veziri Hundir yê Elmanya Federal, dî meha Nisanê da, disa civin û daxuyaniya polêzan lî Hamburg, van tiştan baş nişanê me dide.. Ev planana çend salın ku, rejima faşist û hevalbendên wi yê Rojava, dixwazın pêk binin. Ber vê yekê hewceye ku, hemû rêxistin û kesên demokrat, pêşverû diji vê dengên xwe bilind bîkin. Bê deng mayin ji tevgera demokrat ra ji zîrârê bêtir tişt nayine..

Dî gel van hin endam û kesên ku dostên PKK ne, bî çavgirtî peyê serokê Apociyan dîçin, divê çavên xwe vekin. Xeletiya wan bîbinin, diji wan dengên xwe bilind bîkin. Rijandina xwina welatparêzan ve Kurdistan xilas nabe.. Dijmînên me ji van karan feyde dibinin. Karên ku dijmin pê şa dibin, karên ne baş in..

DANİMARKA'DAKİ**KÜRTLER**

Baştarafı 3. sayfada

bahsediyor. Ama, bakan, Sol Sosyalist Partisi ve Sosyalist Halk Partisi milletvekillerinin de ifade ettikleri gibi, Danimarka'da en büyük göçmen grubu oldukları halde Kürtler için halk okullarında bunu sağlamayı düşünmüyor. O, sadece akşam okullarında isteyen 12 kişinin istediği öğrenimi yapabileceğini söylüyor. Bunu bakanın söylemesine gerek yok. Eğer kişiler isteseler "kuş dili" ni bile öğrenebilirler.. Niye diğer göçmen gruplarına hazırlanan materyaller ve öğretmen olanağını Kürtlere de sağlamayı düşünmüyor. Kürtlere böyle bir olanağı tanımamak, onları bir ulus olarak kabul etmemek, cunta ile aynı paralele düşmek değil midir? Acaba etnik grupları tanımadığını söyleyen bakan, Filistinliler için de aynı şeyleri söyleyebilir mi? Bakan aynı şeyleri niçin Tamiller için söylemiyor?

Danimarka hükümetinin ve bakanının bu konudaki tavrı daha önce KOMKAR-Danimarka'nın Kürtçe yapılan iki lokal radyonun redaksiyonu ile birlikte merkezi radyoda Kürtçe yayın için başvurduğunda belli olmuştu. Başvuruya verilen cevapta "Ekonomik ve siy asi sorunlardan dolayı" Kürtçe yayın yapılamayacağı söylenmişti. Bu da, onların sömürgeci-faşist rejim ile birlikte hareket ettiklerini gösteriyor. Bakana sormak gerekir: Acaba Danimarka'nın diğer göçmen dillerinde ve birçok başka dilde yayın yapmak için parası var da, Kürtçe için neden böyle fakirleşiyor?!

Ji bo Kovara Komkar!

Mîn ev strana ji bo heval Ramazan Adiguzel nivisand. Heval Ramazan hevalê mîn ê xwendegêhê (lîsê) bû. Me, hevûdu dî nêz de gelek baş nasdikir. Dî salên 1965-1968 an de, dî bin rewşên dijwar de, bî taybetî lî ser pîrsa neteweyê Kurd de me bîhevî kar dikir. Mîn Heval Remo bî dilsozi û bî mêrxasi ya wi nasdikir. Û bî vê dilsozi û mêraniya xwe ji dî riya azadiya neteweyê Kurd de, bî destê çavsorani hat şehîd kirin. Bî kuştina vi hevalê hêja dilê mîn gelek êşî û xemgin bû. Mîn dilêşî û xemgîna xwe bî vê stranê ani ser zîman. Ez hêvî dikim hun vê strana mîn kovara Komkar de bîweşînin.

Sersaxiya malbata wi û hevalên winan dîxwazim û herbijî tekoşîna neteweyê Kurd.

Dî gel silavên şoreşgerî

ŞOREŞ ZİREK

ELI XOCE BI DESTÊ APOCIYAN HAT KUŞTIN

Endamê Komita Gışti ya KOMKARê Eli Xoca, di roja 3.5.1987 an da bi destê provakatorên PKK li bajarê Hannover hate qetilkirin. Van provakatoran ku navê xwe PKK danine, ev du mehın ku, êrişên xwe diji KOMKARê û rêxistinên din yê pêşverû zêdekirin.

Apociyan di 8ê Nisanê li Elmanya Federal, bajarê Stuttgartê da bo kuştina endamê Komita Gışti ya KOMKARê Mehmet Elbistan, êriş birin ser aşxana vi, gulle berdanê. Lê ew bi birindari xilas bû. Êrişkirina li ser newrozana, şevitandina komelan û xwinrijandin, baş nişandide ku, Apoci ji kê ra xizmet dikin. Van bûyêran ku bi dest Apociyan pêktên, xwestina rejima faşist ya Tirk û hevalbendên wi li der welat in. Ev bûyêran van dijminan gelek kêfxweş dike.

Ev yeka carek dın baş nişandide ku, Apoci ne welatparêz in, ne ji serbixwe ne. Êrişên Apociyan diji rêxistin û kesên welatparêz tiştêki nû nine. Tevgera Apociyan ji roja derketina xwe heya iro, hemû rêxistin û kesên welatparêz ji xwe ra wek dijmin nişandan, êrişê ser wana kirin û gelek xwin rijandin. Disa ne sir e ku, di derketina Apociyan da tiliya istixbarata Tirkan heye. Daxwaza wan, bi destê Apociyan hêzên Kurd berdın hev û du. Ku tevgera Kurdan jar bıkın. Bi wê avayê PKK beriya 12 İlonê êriş bir ser hêzên welatparêz, xwin rijand şerê eşirtiyê kir.

Ev rol û kiryarên PKK ên provakatori hin berdwam e. PKK him li welat him ji der welat bûye listoka gelek provakasyonên diji tevgera rızgariya gelê Kurd û her usa ji, diji hêzên pêşverû bi tevayî. Rejima faşist û piştgirên wi yê imperyalist, ji kiryarên PKK gelek istifade dikin ku planên xwe yê ser Kurdistanê bîbin seri û ci bi ci bıkın.

Hêzên şoreşger, welatparêz hin salan berê xeleti û şaşiyên PKK gotin; bangê van kirin ku ji vê rêya şaş vegerin. Lê xuyaye ku serokê PKK ji kirinên han venagerin û di vê rêya şaş û provakasyonî da wê bimeşin. Kuştina heval Eli Xoce, bi destê Apociyan carek dın da xuya kirin ku Apoci ser kijan rê da dimeşin.

Tu eleqeyên kiryarên PKK bi şerê rızgariyê ra tu-

ne. Kiryarên Apociyan dibin sedemên êrişên dijmin, li ser gelê Kurd. Rejima faşist diji gelê me şerêki bê eman dimeşine. Dorhêla sinoran ji Kurdan vala dike, dest bi nefikirina gelê me dike, êriş dibe ser Kurdistanê Iraqê, dixwaze Musul û Kerkukê dagirke. İro hemû rêxistin û kesên hişyar, birewer dibinin ku kiryarên PKK diji gelê me ye û provakasyonêki gelek giring e.

Eli Xoce Di Têkoşina Me Da Wê Her Biji

Welatparêziya Eli Xoce hin di şagirtiya wi destpêdike. Têkoşina welatparêz ya Kurdistanê Iraq tesirek mezın li ser wi kir. Di 12 Adar 1971 an da wek hemû pêşverûyan Eli Xoce ji hat girtin. Lêdan û te-

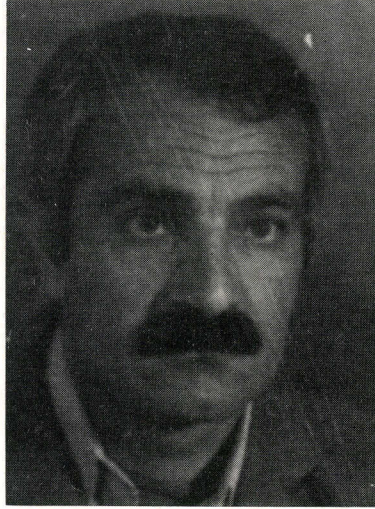
da dit. Lê wi berxweda, stuyê xwe ber faşistan xwar nekır. Dawiya 12 Adarê Eli Xoca, li bajarê Xarpitê û Bingolê da fikrên şoreşgeri di nav gel da belav kir. Li mintiqayê Bingolê da damezirandina rêxistinê mamostan (TOB-DER) da ciyê xe girt.

Disa di nav DHKD ya Bingolê da xebat kir, bi salan endametiya komita birêvabirîya komelê ajot. Berê 12 İlon 1980 an da pır caran hat girtin; ji kar hat avêtin. Eza û cefa dit. Lê her caran ji bi serbılandi û rûsipi ji wan dijwariyan derket. Li bajarê Bingolê di şerê dij faşistan da tim li pêşiyê bû. Ji kadir û kesan ra

rêberi kir. Bi vê awayi di nava gel da qedr û rûmeta wi zêde bû.

Bi hatina hukma faşî ya sala 1980 an, Eli Xoca ji wek dehhezaren dın hat girtin. Bi rojan êşkence dit. Di derheqa PSKT, Riya Azadi û DHKD gelek pırs jê kirin. Bi rojan tih û birçi ma. Lê tu tiştêki devê Eli Xoce derneket. Ji ber vê yekê ji hêzên kolonyalist mecbur man wi berdan. Demek şunda disa xwestin ku Eli Xoce bigrin û bavêjin zindanê. Lê Eli Xoca bi dizi çû Kurdistanê İnanê cem heval û hogirên xwe. Tev hemû hevalên xwe li Kurdistanê İnanê di nav şerê çekdariyê da cih girt. Alikariya siyasî û çekdari ji tevgera azadixwaza ya Kurdistanê İnan ra kir.

(Dumahik rûpel 12. an da)

Mercên aboneti : 6 mehi 10 DM, sali 20 DM
Abone şartları : 6 aylık 10 DM, yıllık 20 DM

Hesap No : Postscheckamt Frankfurt
Konto-Nr : 405767 - 606

DERGİ KOMKAR

Xwedi : Federasyona Komelên Karkêrên
Kurdistan li Elmanya Federal
Navnişan : 5000 KÖLN, Burgunderstr. 35-37
Elmanya Federal
Berpırsiyar : A. Saydam

IMPRESSUM

Herausgeber : KOMKAR
Föderation der Arbeitervereine
aus Kurdistan in der BRD e. V.
Verantwortliche Chefredakteur:
A. Saydam
Druck : Eigendruck